

schammer

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 47 // #1631 / 18.04.2022 // tweewekelijks tijdens het academiejahr

HET LAM GENTS

EXCLUSIEF: RECHTVAARDIGE
RECHTERS BIJ HET VRG?

Colofon

Oplage

3500 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejahr.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofredacteur

Dries Blontrock

Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailieu

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef Beeld

God, zend er ons eentje

Chef IT

Felix Capon

Redacteurs

Charlotte "kaastaart met frambozen coulis" Monbailieu, Collin "Sticky toffee pudding" Cardon, Dries "brownie" Van Dort, Dries "éclairs" Blontrock, Felix "Zeevruchten" Capon, Hanne "bavarois" Thiessen, Hannes "koekjestaart van tante Lidi" Blockx, Judith "Speculoosmousse" Lambert, Keanu "Apfelstrudel" Colpaert, Lies "tiramisu" De Middeldeer, Lotte "Tiramisu" Tossyn, Nette "Citroentaart" De Schrijver, Pieter "Donut" Beirens, Pieter-Jan "Ile flotante" Frees, Yumi "sorbet" Demeyere

Medewerkers

Anais "mazarinetaart" Vanassche, Kato "Red velvet" Vanhaecke, Louise "Tarte tatin" De Meyer, Nina De Neve, Robin "appeltaart" Van Damme

Beeld

Charlotte Monbailieu, Daan "cheesecake" Heyndrickx, Gloria "panna cotta" Khetchoumian, Hannes Blockx, Kato Vanhaecke, Keanu Colpaert, Lies De Middeldeer, Louise De Meyer, Nette De Schrijver, Odile "chocolate chip cookie" De Vos, Pieter-Jan Frees, Renée Moernaut, Robbe Vandenhoecke, Yanne "Moelleux" De Frenne

Eindredactie

Anais Vanassche, Charlotte Monbailieu, Collin Cardon, Daan Heyndrickx, David "petitfour" Michiels, Hannah "bruin-broodijns" Boen, Hannes Blockx, Jan Emiel "Oma's appeltaart" Cordeels, Judith Lambert, Lies De Middeldeer, Lotte Tossyn, Nathan Laroy, Nette De Schrijver, Nina "Aardbei-raberbercrumble" De Neve, Pieter Beirens, Pieter-Jan Frees, Rex "Chocomousse" Verdonck, Yanne De Frenne

Cover

Hannes Blockx

Alles is om zeep

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Leg dit boekje nu neer. De paasvakantie is al gedaan en u houdt zich nu nog bezig met ontspanning? Neem uw laptop ter hand en begin te schrijven aan die thesis of bachelorproef! Nog niet oud en versleten genoeg om u daarover zorgen te moeten maken? Mochten uw proffen dit zien, ze zouden afkeurend met hun hoofd schudden. Uw schoolwerk kijkt u mistroostig aan. De examens komen dreigend dichterbij. Hoe verwacht u in godsnaam nog te slagen? U bent reddeloos verloren. Hou augustus maar alvast vrij ... Lees bij nader inzien gewoon maar verder, voor werkschuw volk zoals u zal het toch niet zoveel uitmaken.

Schamper is immers iets amusanter leesvoer dan die saaie wetenschappelijke papers waar u helemaal niks aan zal hebben, omdat uw eerste zit – zoals we al vastgesteld hadden – volledig om zeep is. Met wat geluk valt er wat inspiratie te rapen in het artikel wat verder in dit boekje. Daar wordt een overzicht geboden van wat enkele bekende UGent'ers van hun thesis bakten.

Een verdere bron van afleiding: de studentenverkiezingen staan voor de deur. Enkele studenten die twee jaar lang in de Raad van Bestuur of Sociale Raad zaten, delen wat er volgens hen beter kan in de studentenvertegenwoordiging. Voor wie studeren veel te duur vindt, zochten we uit aan welke Europese universiteiten je – zo goed als – gratis kan studeren, gemeten in

het aantal *julientjes* dat het je per week zou kosten om er te studeren.

“

U bent reddeloos verloren

Oh ja: we hebben de rechtvaardige rechters gevonden

– of dat beweren ze zelf tenminste. Het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG) kwam onder vuur te liggen door dooprituelen van enkele jaren geleden waar serieus over de schreef werd gegaan. De huidige generatie erkent de problemen en wil komaf maken met de zwijnerijen van vroeger.

Voor wie echt volledig depressief wil worden, is er een artikel over TikTok en de oorlog in Oekraïne. Oorlogspropaganda voor op het toilet ... de technologie staat voor niks. Om te detoxen beoordeelden we de dessertjes uit de Brug. De chocolademuffin was een grote teleurstelling.

- Studentenevenementen & Dagelijkse Restkost 4.
- Best of: dessertjes in de Brug 5.
- “Veel mensen weten niet dat ze christendemocraat zijn” 7.
- Geen educatie zonder representatie 8.
- The Schamper Times 11.
- Dopen bij het VRG 12.
- Schuld en boete 15.
- Vakgroep Geschiedenis valt begijnhof binnen 16.
- Gratis studeren, of wa?! 18.
- Middenpagina: Massacantus 20.

Wetenschap

- 22. Wetenschapskort
- 23. “Psychose: dat vind ik nu eens wél interessant”
- 24. Scriptiescala
- 26. WE WERE ON A BREAK
- 27. “Ongeziene kleuren en psychedelische visuals”
- 28. Student sano in corpore sano

Cultuur

- Recensies: ‘De Bourgondiërs’ & ‘Heartstopper’ 30.
- Op date in de speeltuin 31.
- Hebben onze politici een plek in entertainment? 32.
- Ode aan het knuffelbeest 34.
- Tim Burton is junkfood voor rebellen 35.
- Make videos, not war 36.

Satire

- 38. UGent Goes Broadway
- 39. De Strip & Economiestudent fixt stage door papa

STUDENTEN EVENEMENTEN

DOOR LOTTE TOSSYN

De paasvakantie is voorbij en of je nu erg productief geweest bent of niet, er staan meer dan genoeg verenigingen klaar om je druk bezig te houden de komende weken. Hoog tijd dus om de examens weer even te vergeten!

April

	16:00 Vosrock 2022 Home Boudewijn <i>Home Boudewijn</i>	19:00 Tijdljn Russisch-Oekraïens conflict met Koen Schoors Vereniging voor de Verenigde Naties Youth <i>campus Tweekerken, 15.11</i>	18:50 Sterkebierenavond Internia <i>studententuin de Sterre</i>
MAANDAG 18	DINSDAG 19	WOENSDAG 20	DONDERDAG 21
STUVER VERKIEZINGEN (BEGIN)	21:00 Dansles Girly GUD <i>Schoonmeersen, sporthal HoGent, Ritmiekzaal 1</i>	STUVER VERKIEZINGEN (EINDE)	19:30 Tomo No spelletjesavond Tomo No Kai <i>cafetaria Blandijnberg</i>
	MAANDAG 25		DONDERDAG 28
DINSDAG 26	WOENSDAG 27	DONDERDAG 28	VRIJDAG 29

dagelijkse restokost

Net als 'verplichte lesopnames' twee betekenisloze woorden geworden zijn, hebben 'vier kazen' hetzelfde lot moeten ondergaan in de resto's van de UGent. Er is een oud gezegde dat ons leert: 'leest de brugkaart vier kazen, laat het u voorbijrazen'. Hoewel de penne vier kazen een absolute belediging was, werd de tortellini iets beter gepresenteerd. Enkele slierten spinazie in combinatie met een paar brokken tomaat deden ons bijna denken dat er enige voedingswaarde aanwezig was. We gaan er niet voor liegen: pasta maakt onze redactie altijd gelukkig. De vulling daarentegen was één groot vraagteken. Had de naam van het gerecht 'ravioli' geweest, dan hadden we er ons waarschijnlijk minder zorgen om gemaakt. Vier kazen waren het echter niet. Mogelijks twee.

DOOR FELIX CAPON
BEELD DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

TORTELLINI MET 4 KAZEN

AMERICAN COOKIE MET WITTE CHOCOLADE

Niet elke student kent dit godsgeschenk en daar moet dringend verandering in komen. Dagelijks ligt dit koekje aan de kassa in de Brug, klaar om studenten tot tranen van blijdschap te beroeren. Het koekje is perfect gebakken en bevat de ideale hoeveelheid witte chocolade. Toch is wie een krokante afsluiter verwacht aan het foute adres. Hier is enkel *chewy heaven*. Dit kan sommigen afschrikken, maar vergis je niet: elk verlangen naar knapperige koekjes wordt met één hap weggevaagd. Daarnaast is het gegarandeerd dat de zon begint te schijnen en je crush naar de les zal komen wanneer je dit koekje koopt. Voor speciale gelegenheden bestaat deze delicatessie ook met melkchocolade.

APPELCRUMBLECAKE

Dit schattig stukje cake met frisse appelschijfjes is fluweelzacht en kan zo de tweede plaats wegkapen. Nu in april de zon wat vaker schijnt, is het voor studenten die verlangen naar een energieboost op een warme dag een absolute aanrader. Het zou echter niemand verbazen mocht dit dessert onderweg naar de Brug in een toilet van de Blandijnberg zijn gevallen. 'Crumble' is immers een groot woord om de verzameling zompige kruimels bovenop dit dessert te omschrijven. Toch kan de sublieme smaak de overmatige drassigheid compenseren. Een schot in de roos is de appelcrumblecake dus niet, maar het komt aardig in de buurt.

CHOCOLADEMUFFIN

Deze klassieker kan niet ontbreken in een lijst van beste dessertjes. Weinigen kunnen beweren dat ze niet watertanden bij het zicht van deze muffin. Het potentieel van de lekkernij wordt echter niet benut. Met uitzondering van enkele verrassende brokjes chocolade heeft dit dessert geen uitzonderlijke eigenschappen. De smaak is niet fantastisch en de textuur is nogal droog. Kan de chocolademuffin echter kortstondig geluk bieden? Zeker wel! Kan hij daarentegen het leed van een kater of een veel te lange les opheffen? Absoluut niet. Voor dit nagerecht moet je de lange rijen aan de Brug in elk geval niet per se trotseren.

Vul mij op.

Schamper zoekt schrijvers, fotografen,
tekenaars, grafisch ontwerpers en ICT'ers!

Check onze facebookpagina!

“Veel mensen weten niet van zichzelf dat ze christendemocraat zijn”

DOOR ROBIN VAN DAMME
BEELD DOOR JUDITH LAMBERT

Seuten, paters en pragmatisten: het zijn een aantal van de clichés over christendemocraten. Ian Dumalin, vicepraeses van CDS Gent, trekt een grens tussen de studenten en de politiek, en legt uit wat het vandaag betekent om *tsjeef* te zijn.

Er wordt in eigen kringen wel eens gesproken over ‘het dapperen midden’, maar bij vele buitenstaanders heerst toch het beeld van de ‘dweil van de Wetstraat’.

“Wel, ik ben geen CD&V’er, maar ik ben wel een groot fan van hoe de christendemocratie ideologisch in elkaar zit. Dat is ook het probleem van de CD&V tegenwoordig: ze zijn effectief de politieke dweil. Ze laten anderen over zich heen walsen omdat ze per se willen regeren. Er kunnen zeker compromissen gesloten worden, maar dat stopt ook wel ergens. En ja, dat is misschien heel controversieel om te zeggen, maar ik ben niet akkoord met veel dingen die CD&V nu beslist. Vroeger was het een partij die toonde wat haar waarden waren, die echt het roer in eigen handen nam en zei: ‘Hier stoppen we; dit zijn onze grenzen’.”

Waar zou je dan zeggen dat de christendemocraten de dag van vandaag nog voor staan?

“Dat is natuurlijk de vraag, hé. Een christendemocraat moet iemand zijn die durft uitkijken voor zijn medemens zonder dat hij er iets terug voor vraagt. Oké, je bent een indi-

“

“Dat is ook het probleem van de CD&V tegenwoordig, ze zijn effectief de politieke dweil”

vidu en iedereen heeft zijn individuele dromen, maar het belangrijkste is dat je ook rekening houdt met de andere terwijl je die droom probeert waar te maken. En dat is het probleem met andere gedachtegangen: dat het ofwel te individueel is, of dat alles te veel als een homogeen blok wordt bekeken.”

In de vorige Schampereditie zei de praeses van het KVHV dat hij voor 2024 hoopte op een Vlaams-nationalistische meerderheid van N-VA en Vlaams Belang, en CD&V mocht er wat hem betreft ook nog bij. Hoe ‘Vlaams’ is die ‘V’ in CD&V volgens u, en hoe staan jullie ertegenover?

“Binnen CDS zijn daar verschillende meningen over. Er zijn mensen die heel gericht zijn op België. Ik

ben dan bijvoorbeeld meer voor Vlaanderen, maar zonder te denken aan een Vlaamse afsplitsing. Is er dus een ‘V’ in CDS? Ik denk het wel, maar we relativeren die dingen. Daardoor kan ik bijvoorbeeld zeggen dat ik niet voor het koningshuis ben, en iemand anders wel, zonder dat er ruzie rond komt.”

Wat jullie wel openlijk delen met de partij is die ‘C’ in jullie naam. Hoe moeten we dat christelijke aspect precies interpreteren?

“Wel, onze praeses is bijvoorbeeld veel bezig met geloof, terwijl ik quasi ongelovig ben. Ik denk dat het dus van de persoon afhangt. Ik vind ook niet dat je christelijk moet zijn om christendemocraat te zijn. Het gaat meer over de morele waarden.”

De verkiezingen en peilingen liegen er niet om. Zijn de glorie-dagen van de christendemocratie voorgoed voorbij?

“Je zal nooit een ideologie kunnen verdrijven die voor veel mensen logisch klinkt. Zijn de glorie-dagen voorbij? Over de partij spreek ik me niet uit, maar voor de christendemocratie zeker niet. Het is logisch dat je als mens er wilt zijn voor een ander. Als ik bijvoorbeeld een persoon halfdood zie liggen door *den drank*, dan ga ik die persoon helpen. Er zijn veel mensen die van zichzelf niet weten dat ze christendemocraat zijn.”

Geen educatie zonder representatie

DOOR COLLIN CARDON, DRIES VAN DORT & LOTTE TOSSYN
BEELD DOOR ODILE DE VOS & GSR

Binnenkort zijn het verkiezingen voor de studentenvertegenwoordigers en is het tijd om nieuwe leden voor de Raad van Bestuur (RvB) en de Sociale Raad (SoRa) te kiezen. Wat doen ze daar in die raden? En heeft dat eigenlijk wel zin?

De RvB is een van de belangrijkste organen aan onze universiteit. Daar wordt beslist welke koers de universiteit vaart, waar ze subsidies aan uitgeeft, en belangrijker: waarop er wordt bespaard. In die raad zitten vertegenwoordigers van het proffenkorps aan alle faculteiten (ZAP), het technisch en assisterend academisch personeel (ATP en AAP), een tiental externe specialisten, en naast een aantal directeurs, een voorzitter en ondervoorzitter, ook de rector en vicerector. Van alle 38 personen die er een stem mogen uitbrengen, zijn er vier studenten.

MOEILIJK CONTACT MET STUDENTEN

In de SoRa wordt er vooral gedebatteerd over problemen die te maken hebben met de homes, de resto's en andere sociale kwesties. Daar zitten vier rechtstreeks verkozen studenten in (studentenvertegenwoordigers of kortweg 'stuvors'), drie leden van de RvB en een afgevaardigde van de Vergadering der Konventsvoorzitters (VKV). Daarnaast zijn er ook vertegenwoordigers voor de proffen (ZAP), assistenten (AAP), vakbonden en enkele andere organen. Het bijzondere is dat studenten hier evenveel vertegenwoordigers heb-

ben als niet-studenten omdat de onderwerpen vaak belangrijk zijn voor hen.

Vertegenwoordigers zijn niets zonder de mensen die ze vertegenwoordigen. Het contact met hun kiezers is echter niet vanzelfsprekend. RvB-stuvers **Eva Van Reeth**

“
“Studenten, AAP en ATP maken amper kans tegen de ZAP en het management”
– Eva Van Reeth, RvB-stuver

en **Said Mabrouk** en SoRa-studente **Aynur Kabak** zien twee grote kanalen: enerzijds de Gentse Studenterraad (GSR) en anderzijds vrienden en kennissen. Het is na-

tuurlijk onmogelijk om de mening van elke student aan te voelen, en dat moet ook niet volgens Eva: “We zouden graag nog meer studenten betrekken die ook buiten het stuverlandschap staan, maar we moeten ook wel ergens beseffen dat het merendeel van de studenten geen interesse heeft om zich hiermee bezig te houden. Desalniettemin vertegenwoordigen wij ook hún mening en moeten wij zorgen dat de universiteit er een is waar ze graag studeren en zo weinig mogelijk problemen ondervinden.” Volgens Said is de interesse ook sterk afhankelijk van het type dossier: “Bij bepaalde dossiers krijgen we weinig input van de studenten zelf, en dan stem je meestal op je gevoel, of geef je gewoon weer wat jouw visie daarover is.”

GEBREK AAN DIVERSITEIT

U niversitaire volksvertegenwoordigers staan ook op de eerste rij in

AYNUR KABAK, EVA VAN REETH EN SAID MABROUK

de discussies over alle bekende en minder bekende macroproblemen. Denk aan de fall-out van de getuigenissen omtrent machtsmisbruik en grensoverschrijdend gedrag, de furore rond het Sterrebos, of de beruchte beleidsnota. Over die eerste klinken meerdere vertegenwoordigers zo klaar als een klontje, bijvoorbeeld Eva: “De machtspolitiek is een probleem en daar moet aan gewerkt worden. Zowel de aanpak achteraf als de preventie en de interne cultuur moet onder handen genomen worden. We moeten niet doen alsof alles goed loopt, want daar helpen we niemand mee. Het probleem ontkennen zorgt ervoor dat het niet aangepakt kan worden en is bijgevolg heel schadelijk voor de slachtoffers.” De RvB zet zich langs de andere kant ook in om het probleem op te lossen door te helpen bij de samenstelling van een tuchtcommissie aan de UGent, waarin een meerderheid externe leden zal zetelen.

Andere problemen, zoals diversiteit, blijven echter een doorn in het oog van de vertegenwoordigers. Aynur ziet dat de lijn van grensoverschrijdend gedrag niet wordt doorgetrokken: “Over grensoverschrijdend gedrag werd enorm veel gezegd en er is eigenlijk onmiddellijk actie ondernomen. De

UGent is daar echt mee bezig geweest; er zijn heel snel vergaderingen gehouden en oplossingen gevonden. Dat zie ik echter niet gebeuren bij diversiteit en inclusiviteit. Zo hebben we een open brief gelanceerd met Umoja, de GSR en enkele andere studentenverenigingen, genaamd ‘Dekoloniseer UGent’, maar daar is niet zo veel

“
**“Er is heel veel
 empathie en begrip
 in de Sociale Raad”
 – Aynur Kabak,
 SoRa-stuver**

mee gebeurd. We hebben niet alleen die open brief geschreven met daarin concrete acties, maar we zijn in gesprek gegaan met de rector – tot tweemaal toe! En toch komen die acties zeer traag op gang.” Ook intern is dit gebrek aan diversiteit te voelen volgens Eva: zij wil graag in de raden zelf ook wat meer diversiteit wil zien.

ONGELIJK VERDEELD

Diversiteit is echter niet het enige wat er zou mogen veranderen. Als Said de RvB mocht samenstellen, zou die er heel anders uitzien. “Ik zou het aantal externen extreem

verminderen, meer focussen op de leden van onze universiteit en hen allemaal een even zware stem geven. Als je 12 profen hebt, ook 12 studenten binnenlaten, 12 assistenten, enzovoort.” Ook Eva zou de zetels graag herverdelen: “Studenten, AAP en ATP maken amper kans tegen de ZAP en het management, terwijl er juist ontzettend veel studenten zijn en de universiteit niet zonder het personeel kan werken. Dat is jammer.”

Toch zijn ze blij dat ze deel kunnen uitmaken van de RvB, want het is wel de uitgelezen kans om de stem van de studenten te laten horen. “Je stem wordt wel gehoord en gerespecteerd, maar de impact blijft beperkt als je de andere geledingen niet kan overtuigen”, vat Said samen. Ook in de SoRa is Aynur trots op de vlotte samenwerking die ze ervaart en de debatten die gevoerd worden: “Er is heel veel empathie en begrip in de Sociale Raad. Niet alleen voor de stuvers, ook voor de studenten in het algemeen. Kijk bijvoorbeeld naar de versoepeling van de regels voor studentenverenigingen tijdens corona of de steun voor home-studenten na de afschaffing van de automatische huurtoelage. Die empathie is echt heel mooi om te zien en is niet overal vanzelfsprekend.”

BINNENKORT BIJ NTGENT

RED THE SORROWS OF BELGIUM III: HOLY WAR

LUK PERCEVAL

Het derde en laatste hoofdstuk in *The Sorrows Of Belgium*, de theatertrilogie waarin Luk Perceval inzoomt op de donkerste bladzijden van de Belgische geschiedenis.

Op dinsdag 22 maart 2016 werd België het slachtoffer van terrorisme op grote schaal. Zelfmoordterroristen lieten op de luchthaven van Zaventem twee bommen ontploffen, en ook in de metro van Brussel was er een explosie.

Red is een poging om vat te krijgen op een traumatische geschiedenis in een stukgeslagen stad.

ONTDEK HET VOLLEDIGE
PROGRAMMA OP
NTGENT.BE

NTGent

STUDENTENTARIEF: SLECHTS €15

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 18 APRIL 2022, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT • NR. 631 • door Lies De Middelée

Verkiezingen, stembiljetten, kandidaturen en verkiezingscampagnes. Het is weer zover. U(Gent) mag kiezen.

VERKIEZINGEN GSR

De trouwe lezer van deze rubriek weet al dat er binnenkort nieuwe studentenvertegenwoordigers (stuffers) verkozen worden, maar de Gentse Studentenraad houdt zelf ook interne verkiezingen. Bij deze verkiezingen wordt er gezocht naar studenten die zich willen inzetten voor het dagelijks bestuur van de GSR. De verschillende posities die ingevuld worden, zijn die van voorzitter, vicevoorzitter en bestuurders voor de werkgroepen onderwijs, sociaal, digitalisering, extern en participatie. De voorzitter leidt het dagelijkse bestuur van de GSR en is ook het aanspreekpunt hiervan. Deze wordt bijgestaan door de vicevoorzitter die voornamelijk bijspringt voor taken zoals financiële opvolging, personeelsbeleid, enzovoort. Bestuurders van de respectievelijke werkgroepen zijn verantwoordelijk voor het opvolgen van de onderwijskwaliteitszorg, contact tussen de Sociale Raad, de GSR en de stuffer, alles wat te maken heeft met ICT, contact met instanties buiten de UGent, en het onderhouden van contact met de facultaire raden.

Meer informatie over de functies en kandidaatstelling vind je op de website van de Gentse Studentenraad.

LESOPNAMES

Sinds jaar en dag hebben stuffer verplichte lesopnames als stokpaardje in hun verkiezingscampagne. Zij pleiten hier al jaren voor en in 2018 hadden zo'n zeventien studenten toegang tot lesopnames. Slechts sinds de uitbraak van de COVID-19-epidemie is dit ook daadwerkelijk in de hele universiteit doorgevoerd en genoten alle studenten lesopnames onder de verbloemde term 'hybride onderwijs'. Naar aanleiding van de recente, verbeterde coronasituatie en de overgang naar code geel, heeft ook de universiteit haar maatregelen sterk versoepeld. Lessen kunnen weer doorgaan zonder afstand te moeten houden en mondkapjes te moeten dragen, en bijgevolg zijn lesopnames niet meer verplicht. De GSR maakt zich hier echter zorgen over omdat deze beslissing niet is genomen in overleg met de studentengeledingen. Studenten hebben geen stem gekregen in deze beslissing en dat is nu net waar de GSR naar streeft.

STEM OP JE FAVORIETE STUDERS

Bij de aanstaande stufferverkiezingen kan jij stemmen op wie je als studentenvertegenwoordiger in de Sociale Raad, de Raad van Bestuur en de facultaire raad wilt zien. Zelfs wanneer je niet zelf als kandidaat opkomt, is het als student toch belangrijk dat je stemt. De verkozen stuffer hebben namelijk invloed op je universiteitsbeleving, zowel op facultair als universiteitsbreed vlak. De Gentse Studentenraad streeft naar een zo hoog mogelijke opkomst, wat zowel voor de vertegenwoordigers als de studenten voordelig is. Elke stem telt dan ook om de studenten aan de UGent een democratisch platform en eerlijke vertegenwoordiging te geven in deze raden. Bij de verkiezingen in 2018 bracht ongeveer 25 procent van de UGent-studenten zijn stem uit. Ook dit jaar hoopt de GSR op een hoge opkomst aan de (digitale) stembus. Stemmen is mogelijk van maandag 25 april om 9.00 uur, tot woensdag 27 april om 12.00 uur.

DOPEN BIJ HET VRG: VAN GRENDOVER- SCHRIJDEND NAAR GRENDOVERLEGGENDE?

DOOR ANAÏS VANASSCHE & HANNE THIESSEN
BEELD DOOR DAAN HEYNDERICKX

Begin maart ontstond er ophef op Twitter over twijfelachtig gedrag bij het Vlaamse Rechtsgenootschap. Daarnaast ontving *Schamper* een getuigenis over mogelijk seksueel grensoverschrijdend gedrag op een doop uit 2017. Het huidige praesidium zit verveeld met de kwesties.

Je studententijd is de mooiste tijd van je leven, of dat wordt startende studenten tenminste op het hart gedrukt. Een studentenvereniging kan die periode extra glans geven. Helaas is dat echter niet altijd het geval. Iedereen kent de verhalen van mensen voor wie het verenigingsleven niet bepaald de banden-voor-het-levensmedende ervaring was waarop ze hadden gehoopt. Er doen al lang verhalen de ronde over door met grensoverschrijdend gedrag beladen dopen, gaande van vernederingen tot seksueel getinte opdrachten. Sinds 2007 bestaat er een doopdecreet waar studentenverenigingen zich aan moeten houden, al zorgde dat er niet meteen voor dat alle problemen de wereld uit waren. Het decreet werd dan ook regelmatig geüpdatet. De recentste versie aan de UGent dateert van het academiejaar 2019-2020 en laat dat nu net het jaar zijn van de doop waarrond recent op Twitter ophef ontstond.

SCHACHTENVERKOOP IN ONDERGOED

Zoals vaak bij dit soort zaken was er niemand die *on the record* wou getuigen. Wel kwam er een anonieme ge-

tuigenis binnen over de doop van het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG) in 2017, waar een persoon in ondergoed moest staan tijdens een schachtenverkoop. Niet alleen dat: ook tijdens de doop zelf werd

hoeft dat geen ramp te zijn, maar de hiërarchische omgeving waarin het gebeurde – onder het waken-de oog van het doopcomité – geeft het geheel een wrange nasmaak. Die hiërarchie was sterk aanwezig; schachten zouden destijds hun ‘meerderen’ niet eens recht in de ogen mogen kijken. Bij de vereniging zou ook een hoge druk heersen om zoveel mogelijk aanwezig te zijn, zonder al te veel aandacht voor de persoonlijke levens van schachten en andere leden.

“
**Schachten mogen
trigger warnings
aangeven**

van de schachten geëist dat ze seksueel getinte opdrachten uitvoeren. Denk daarbij aan een baanaan pijpen en met medeschachten standjes nabootsen. Op zich

Daarnaast is er de getuigenis die op Twitter gedeeld werd. Daarin klaagt een (voormalig) VRG-lid over slavengrapjes tijdens haar doop, elitair gedrag bij het praesidium tegenover nieuwelingen

en roddelgedrag wanneer men door omstandigheden niet voortdurend voor hen kon klaarstaan. Verder beschuldigt ze de vereniging van woekerwinsten op boekenverkoop, studenten dwingen tot overmatig drinken, en haalt ze een geval uit 2015 aan waarbij de zelfdoding van een studente in verband gebracht werd met haar weigering om aan ontgroeningsactiviteiten mee te doen. De aanleiding hiervoor was een artikel in *'t Balanske*, het magazine van het VRG, waarin "12 gelijkenissen tussen 'woke cancel culture' en Mao's dictatuur en Culturele Revolutie" werden genoemd.

Kleineren, pesterijen en intimidatie: dat is waar het hier dus over gaat. Deze getuigenissen dateren van een tijd geleden, toen er een ander praesidium het VRG leidde. Het huidige praesidium zit duidelijk verveeld met de kwestie. Daarom was het nodig om in gesprek te gaan met de huidige schachtentemmer, **Louise**, en **Timon**, een lid van VRG. Timon was zelf aanwezig op de doop van 2018 - 2019, waar het in de tweets over ging.

EERLIJKHEID VOOR ALLES

Wanneer er hen gevraagd wordt naar de aantijgingen in de tweets, zijn ze meteen duidelijk: in het verleden zijn er fouten gemaakt. Beide getuigen hebben dat zelf ook aan den lijve ondervonden. Ze betreuren het dat mensen een slecht

“
“Het FK heeft dit
jaar gezegd dat
controleren bij ons
een vakantie is omdat
we zo in orde zijn”

– Louise

gevoel hebben overgehouden aan hun doop. Louise geeft aan dat ze het jammer vindt dat haar verwezen wordt wat de mensen voor haar hebben gedaan, terwijl ze net die fouten probeert recht te zetten. Timon voegt daaraan toe: “Studentenverenigingen in het algemeen moeten zelfkritisch blijven. Er is nog heel veel werk aan de winkel. Niet alleen bij ons.”

Net omdat de huidige leiding van het VRG de wantoestanden heeft meegemaakt, zijn ze er extra attent voor geworden. Ondertussen hebben er volgens hen heel wat hervormingen plaatsgevonden, en er worden nog verdere stappen gezet. Het doopdecreet wordt nauwgezet gevolgd. Louise vertelt trots: “Het FK (Faculteiten Konvent, controleert de dopen bij facultaire verenigingen, red.) heeft dit jaar gezegd dat controleren bij ons een vakantie is omdat we zo in orde zijn.” Louise is ook de schachtentemmer die naaktheid op schachtenverkoop gebannen heeft.

EEN MODERN JASJE

Timon vindt dat thema's zoals gender, racisme en mentale gezondheid meer aandacht verdienen in het verenigingslandschap. VRG neemt daar volgens hem een leidende rol in. De schachtentemmer is er een vertrouwenspersoon geworden die zelf niet deelneemt aan de doop. Naast de medische fiche die het doopdecreet oplegt, voorziet het VRG hetzelfde systeem voor mentale gezondheid. Schach-

ten mogen, als ze daar behoefte aan hebben, *trigger warnings* aan geven. Bepaalde woorden worden dan tijdens activiteiten met de schachten vermeden, zodat ze geen onveilig gevoel krijgen.

Ook sancties zijn nieuw sinds vorig academiejaar. Dit academiejaar nog werd er een schorsing uitgedeeld bij grensoverschrijdend gedrag. Tot op heden worden de sancties gebaseerd op het moreel kompas van het praesidium, maar een formele procedure in de maak. Zelfs met een procedure is op papier kan het echter nog steeds fout gaan. Daar-

om wordt het doopcomité met zorg geselecteerd. Het doopcomi-

“

**Het is belangrijk dat
er geen op macht
beluste mensen
in het doopcomité
terecht komen**

té is een orgaan dat los staat van het praesidium. Het praesidium op zijn beurt mengt zich niet in de doopactiviteiten.

“Het is veel belangrijker om rekening te houden met de persoonlijkheid van de mensen die je in die posities zet”, meent Louise. “Meer dan eender welke regeltjes die je kan opstellen.” Zo is het belangrijk dat er geen op macht beluste mensen in het comité terecht komen. Timon vindt dat er geen machtsrelaties zouden mogen zijn, maar als die er zijn, moet er streng op worden toegezien dat er geen misbruik plaatsvindt.

schamper
zkt.

REDACTEURS

Schuld en boete

DOOR NATHAN LAROY
BEELD DOOR HANNES BLOCKX

Meldingen van machtsmisbruik, pestgedrag, financieel gesjoemel en grensoverschrijdend gedrag houden de UGent in een wurggreep – met name de glansloze en mijns inziens respectloze aanpak ervan. Vroeger werd geopperd dat een kordaat en transparant tuchtbeleid om die meldingen te behandelen spaak liep bij gebrek aan een doeltreffend raamwerk. In 2021 keurde de Raad van Bestuur bijgevolg een nieuwe tuchtprocedure goed, maar die was ook niet meer dan een symbolisch en weinig doortastend lapmiddeltje voor de etterende wonde; in zekere zin lijkt die zelfs veeleer de bescherming van daders dan van slachtoffers te faciliteren.

Enkel nationale verontwaardiging via de media kon een rigide systeem doen opschrikken. Ik vraag mij echter af, beste **Rik Van de Walle**, waar u het lef haalt koppig te blijven insinueren dat het interne tuchtbeleid van de UGent goed zou werken? Tuchtprocedures jaren laten aanslepen, gebrek aan transparantie, een beleid dat stinkt naar handen die boven hoofden worden gehouden, vertrouwenspersonen die formele klachten actief afraden, een tuchtraad die uitsluitend uit UGent-personeel bestaat ... Nee, beste rector, het interne tuchtbeleid loopt serieus mank. Welk weldenkend slachtoffer zou ooit nog vertrouwen hebben in zo'n beerput van een systeem?

Het huidige tuchtreglement moet herzien worden. Zo zou de rector geen zeggenschap mo-

gen hebben over het al dan niet doorstromen van formele klachten naar de tuchtcommissies, wat nu wel het geval is. Slachtoffers zouden tevens een zekere anonimiteit moeten kunnen genieten ter bescherming van hun academische carrière en tegen kwaadwillige repercussies van de beschuldigten.

Het enige lof dat het UGent-bestuur nog verdient, komt van de intentieverklaring een onafhankelijk meldpunt op te richten, en om in de tuchtraden en -commissies hoofdzakelijk externen te laten zetelen. Dat dit er blijkbaar enkel gekomen is omdat Vlaanderen de UGent na de Pano-reportage op de vingers kijkt, is ronduit schandig. Dat de decaan van de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen zich verplicht ziet zelf ontslag te nemen omdat toch iemand eindverantwoordelijkheid moet nemen voor deze wantoestanden, evenzeer.

Riktor, u bent ons vertrouwen kwijt. Ik zie niet waarom wij, de studenten, de doctorandi en tot nog toe onbenoemde slachtoffers, nog op u en uw bestuur kunnen vertrouwen dit probleem grondig aan te pakken. Ondanks uw ellenlange, eloquente verontschuldigungen, blijft u een deel van het probleem. Het zou daarom eervoller en respectvoller zijn in deze een stap opzij te zetten, nederig de uitbrander te incasseren en anderen deze – uw – augiasstal te laten uitmesten.

“
**Welk weldenkend
slachtoffer zou ooit
nog vertrouwen
hebben in zo'n
beerput van
een systeem?**

Vakgroep Geschiedenis valt begijnhof binnen

DOOR HANNES BLOCKX

Weg met de boeken en pijnlijke Blandijnbankjes. De vakgroep Geschiedenis daalt nog eens de berg af en weer de realiteit in. Ze noemen het 'Verleden Week', ofwel een Kazoukamp voor historici in het zonnige begijnhof te Sint-Amandsberg.

De praktijk induiken met geschiedenis, het klinkt onmogelijk. Toch is de vakgroep hierin geslaagd door één week lang het Groot Begijnhof in Sint-Amandsberg te bezetten met alle geschiedenisstudenten, van getraumatiseerde eerstejaars – met dank aan het vak historische kritiek – tot thesistitanen. Al deze liefhebbers van het vergane gaan samen ateliers en projecten ondernemen, maar schuwen ook geen feestje.

“Een initiatief voor de student”, aldus **Astrid** (3de bachelor). “De vakgroep wil het grote podium tussen professoren en studenten verkleinen door ze samen te laten werken in de ateliers. Daarnaast gaan we ons vooral amuseren, maar ook vanuit elk atelier een eindproduct afleveren. Zo ontwikkelen we bijvoorbeeld een app en een magazine. Ook zijn studenten de voorbije jaren eenzaam geweest en kennen nieuwe studenten weinig mensen uit hun eigen richting.”

‘Verleden Week’ lokt de student dus weg van het scherm of de aula om geschiedenis te beleven binnen een omgeving van gelijk-

gezinde enthousiastelingen. Het thema van de editie van 2022 is ‘verborgen geschiedenis’ en vergt dus wel wat speur- en teamwork van de student. Daar biedt het mysterieuze begijnhof de perfecte locatie voor, met zijn afgesloten tuintjes en kleine deurtjes.

In totaal zijn er elf ateliers bedacht door studenten, van communicatiegroepjes die interviews afnemen tot een ‘*history shop*’ waar buurtbewoners kunnen binnenlopen om een historische vraag te stellen over hun omgeving. Voor de nieuwsgierigen die een blik achter de schermen van het historische Begijnhof willen, wordt een app ontwikkeld. Actrice **Karlijn Silleghe**m spreekt hierbij audiofragmenten in als de grootjuffrouw uit de late 19de eeuw en leidt de bezoeker zo langs een wandelroute. Het zou natuurlijk ook geen kamp zijn zonder een volwaardige fietstocht in het atelier ‘Sint-Amandsberg doorgrond’, waar de tocht hand in hand gaat met archiefbezoeken en geschiedkundig speurwerk om antwoord te bieden op vragen als ‘stond er ooit een berg in Sint-Amandsberg?’ of ‘kleurde

de Rozebroeken ooit roze?’. Tussen de ateliers bevindt zich ook nog de grote geschiedenisprijs die uitgereikt zal worden met als doel de afstand tussen onderwijs en

geschiedenis te verkleinen. Drie middelbare pilootscholen hebben projecten uitgewerkt rond erfgoed en sport. Allemaal ideale manieren om elkaar, maar ook je proffen, gebogen over een stoffig boek of een oude kaart beter te leren kennen.

Na al dit historisch gezwoeg is er ook nood aan ontspanning, gaande van voetbaltoernooien en yoga tijdens de middag tot ‘begijn & chill’, waar er Kazougewijs brood en pleinspelen plaatsvinden. Vergeet zeker ook niet de *silent disco* als grote hoogtepunt, waar **MC-DaWever** zijn plaat niet zal afzetten. Hij neemt het namelijk op tegen zijn rivalen **DJ De Ko\$\$ter** en **DIPLOige**. Voor de niet-Blandino’s: dat zijn allemaal proffen uit de opleiding geschiedenis. Ten slotte zullen alle ateliers hun product voorstellen tijdens een slotshow en is de cirkel van een volwaardig kampgevoel rond.

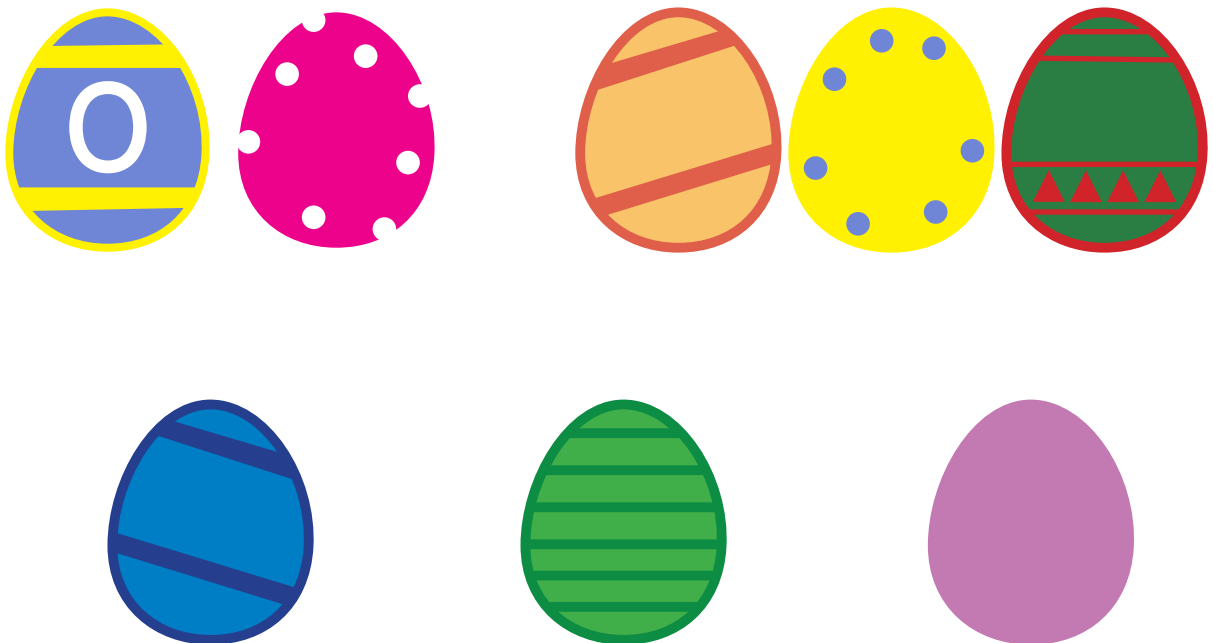

PUZZELPAGINA!

DOOR PIETER BEIRENS

PAASEDITIE!

Vind de 7 paaseitjes in deze Schamper en noteer hun cijfers!

Samen vormen ze het telefoonnummer van rector Rik Van de Walle!

Nu kan je hem bellen om te vragen hoe het zit met het machtsmisbruik aan de UGent!

GRATIS STUDEREN, OF WA?!

HOEVEEL KOST STUDEREN IN EUROPA?

DOOR LIES DE MIDDELEER

Over de bergen aan studieschulden in de Verenigde Staten hebben we allemaal al gehoord, maar hoe zit het in Europa? Hoe duur of goedkoop is studeren in België in vergelijking met andere Europese landen?

BELGIË, GROOT-FRIETANIË

Als Belgische student betaal je aan onze universiteiten overal net iets minder dan duizend euro aan inschrijvingsgeld per academiejaar. Dat varieert van € 835,00 aan de ULB en Louvain-la-Neuve, € 922,30 aan de UGent en de KU-Leuven tot uiteindelijk € 961,90 in Antwerpen. Deze prijzen verschillen afhankelijk van of het programma wordt aangeboden door een instituut in de Vlaamse, Duitstalige of Franse gemeenschap. Andere Europese landen die dergelijke prijzen hanteren, zijn Oostenrijk (met € 726 aan inschrijvingsgeld per jaar), Portugal (waar je tussen € 950 en € 1250 betaalt afhankelijk van de universiteit en graad van je opleiding), Zwitserland (waar de prijs varieert tussen de € 400 en € 1100) en Spanje waar de prijs begint bij € 750 (maar kan oplopen tot € 2500).

Om dit even in perspectief te plaatsen komt de prijs van hoger onderwijs in deze landen overeen met ongeveer 100 tot 150 *julienkes* (of twee tot drie *julienkes* per week).

ALLEEN DE ZON KOMT OP VOOR NIETS

Tal van Europese landen bieden gratis of ultragoedkoop hoger onderwijs aan: Hongarije, Ierland, Slovenië, Finland, Griekenland, en Scandinavische landen zoals Zweden, Denemarken en Noor-

wegen bieden studenten uit de EU gratis onderwijs aan. Gratis hoger onderwijs is mogelijk omdat vele van deze landen een systeem hebben ontwikkeld van financiële staatssteun dat universiteiten vrijspreekt van inschrijvingsgeld. In Duitsland – waar je slechts zo'n tweehonderd euro betaalt voor de master – is het zelfs wettelijk verboden om inschrijvingsgeld in re-

zo'n € 12.000. Onderwijs mag dan wel gratis zijn, maar huur en eten – en bier! – zijn dat uiteraard niet. In Zweden is het de gewoonte dat je vanaf je achttien jaar onafhankelijk bent en geen geld meer van je ouders ontvangt. Daarnaast is het ook een enorm uitgestrekt land en is het voor studenten dus moeilijk om thuis te blijven wonen en te pendelen naar hun campus. De gemiddelde Zweed gaat dus al vroeg uit huis om (gratis) te studeren, maar de hoge kosten qua levensonderhoud – zeker in grootsteden als Stockholm en Göteborg – doen de schulden bij studenten oplopen.

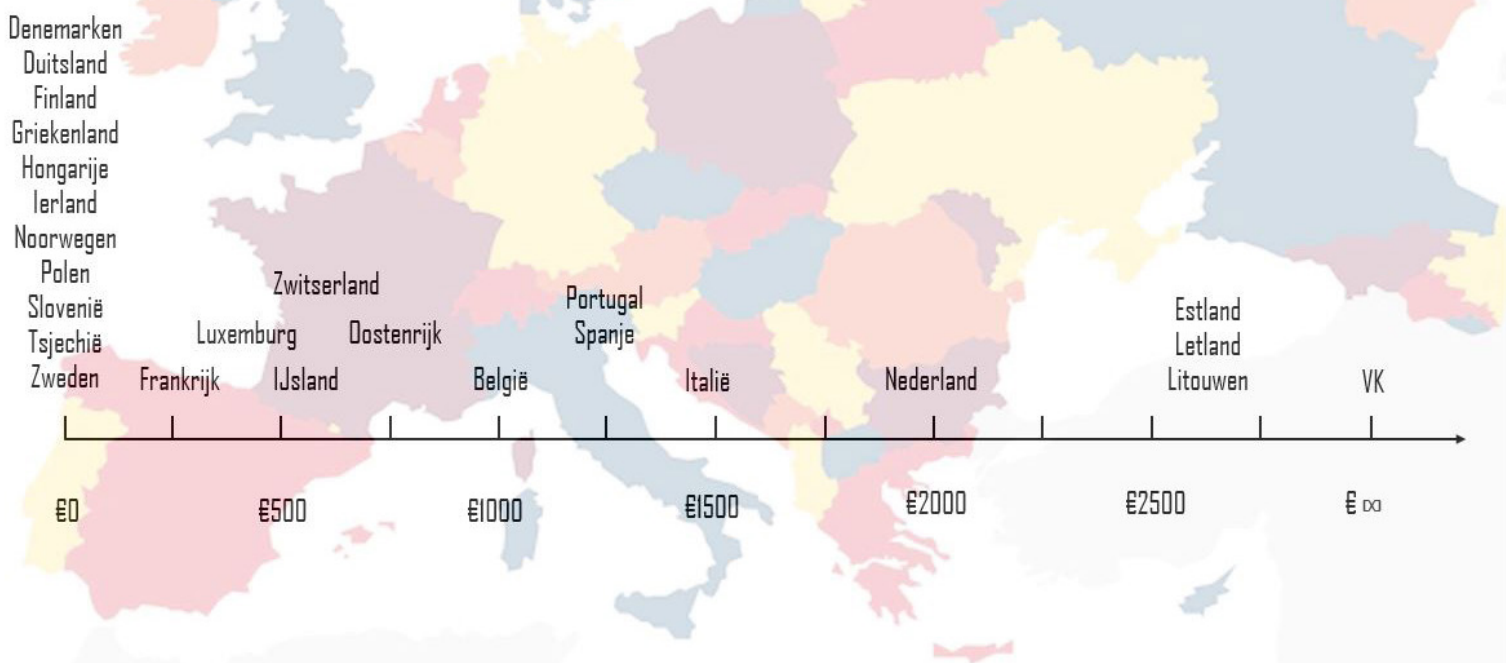
Er zijn natuurlijk nog andere Europese landen waar je niet per se gratis, maar toch spotgoedkoop kunt studeren. Zo kan je in Polen en Tsjechië gratis studeren in de

“
De prijs van hoger onderwijs in deze landen komt overeen met ongeveer 100 tot 150 julienkes

kening te brengen. Deze vorm van gratis onderwijs zorgt er niet alleen voor dat praktisch alle leerlingen uit het middelbaar onderwijs kans hebben op hoger onderwijs, ook trekt het intelligente en gemotiveerde studenten aan van over de hele wereld.

Gratis is natuurlijk nooit *volledig* gratis. Zo rekent Zweden bijvoorbeeld geen inschrijvingsgeld aan en toch vergaren studenten grote schulden. In 2013 was de gemiddelde schuld van een student 124.000 Zweedse kronen, goed voor

respectievelijke moedertalen, en betaal je enkel wanneer je onderwijs volgt in vreemde talen zoals Engels of Duits. In Frankrijk betaal je een kleine € 170 voor de bacheloropleiding en € 234 voor een master. In Groothertogdom Luxemburg, waar er maar één universiteit is om uit te kiezen, betaal je zo'n € 400, en in IJsland betaal je geen inschrijvingsgeld; enkel registratiekosten van zo'n 60.000 IJslandse kronen of ongeveer € 420.

MONEY, MONEY, MONEY

Ook al bieden veel Europese landen gratis onderwijs aan, toch is België zeker niet bij de duurste onderwijssystemen in Europa. Onze noorderburen betalen al snel dubbel zo veel als wij; je mag er voor één jaar studeren € 2168 neerleggen! In Italië betaal je gemiddeld € 1500 en ook in de Balkanstaten betaal je minstens € 1500, al kunnen de kosten al snel oplopen naar zes- à zeventuizend euro per jaar. Het Verenigd Koninkrijk steekt er echter met kop en schouders bovenuit, waar vele universiteiten £ 9,250 vragen om er te studeren

– goed voor meer dan € 11.000. (of maar liefst 1500 julienkes!)

Inschrijvingsgelden in Nederland

“

Dit roept de vraag op of hoger onderwijs beter ideologisch gedreven wordt, dan wel economisch

zijn zo hoog omdat neoliberale overheden consequent sociale voorzieningen zoals onderwijs en openbaar vervoer ontmantelen. Dergelijke overheden beschouwen hoger onderwijs als 'ieder voor zich' en rekenen het de Nederlandse bevolking dus niet aan in de belastingen. Dit resulteert dan in hoge studiekosten die niet gecompenseerd worden met subsidies, maar lijvige leningen die op lange termijn terugbetaald dienen te worden.

In het Verenigd Koninkrijk is hoger onderwijs gecommmercialiseerd en is het principe van 'keuze en competitie' van toepassing met studenten als 'consumenten'. In theorie zou de prijs dan gedrukt worden naar gelang er meer en meer jongeren studeren, maar in de praktijk heeft dit beleid de prijzen enkel doen stijgen (ook hier zien we hetzelfde bij openbaar vervoer dat geprivatiseerd werd). Dit roept de vraag op of (hoger) onderwijs beter ideologisch gedreven wordt, dan wel economisch. Maar dat, lieve kindjes, is een verhaal voor een andere keer.

Schamper mocht binnen gluren bij Massacantus XXIX (29 voor wie geen pedante student Latijn was).

DOOR HANNES BLOCKX

DOOR KEANU COLPAERT

JE EIGEN PROEFKONIJN

Zoals velen waarschijnlijk wel weten, zijn er een hele hoop ethische kwesties verbonden aan het uitvoeren van experimenten op mensen. Wat als je daar eigenlijk helemaal geen zin in hebt, maar toch je hypothese wil testen? Nobelprijswinnaars **Marshall** en **Warren** deden exact dat! Toen de medische wereld heel sceptisch stond tegenover hun hypothese dat veel maagzweren veroorzaakt worden door de bacterie *H. Pylori*, besloten ze zichzelf te besmetten om bewijs voor die stelling te vinden. In het jaar 1985 ging Warren zelfs onder het mes om met een biopsie te bewijzen dat hij de bacterie niet in zijn lichaam had. Daarna slikte hij een drankje met de bacterie in en wachtte gewoon tot hij een maagzweer zou krijgen. Die kreeg hij ook, waarmee hij niet alleen zijn eigen hypothese bevestigde, maar ook de hypothese dat je best goed onderzoek kan doen uit koppigheid.

PRENATALE KIKKERBILLETJES

'Maagbroeders' ... Het klinkt misschien als een fascinerende religieuze orde, maar in werkelijkheid is – nu ja, 'was' aangezien de soort ondertussen uitgestorven is – het een familie kikkersoorten die hun eitjes inslikken om ze uit te broeden. De mannelijke kikker bevruchtte eerst de eitjes extern, waarna de vrouwelijke kikker de bevruchte eitjes inslikte. Door middel van een speciaal vlies legden de kikkertjes in spe dan de aanmaak van maagzuur stil, waardoor ze niet zouden verteerd worden. Wanneer de kikkervisjes geboren werden, legden ze de hele maag van de moeder stil. Zij at dan ook niet terwijl ze vol baby's zat. Gedurende zes weken werd de buik van de moeder dan dikker, tot ze haar jongen uitspuwde in de loop van een week. Een voortplanting vol overgave, zowaar!

LIEVE KLEINE MURENE

Mensen blijken niet de enige dieren te zijn die wel eens een andere soort inschakelen om hen te helpen jagen. Volgens onderzoek van **Vail** en **Bshary** doen rode koraalbaarzen dat namelijk ook. Deze baarzen schakelen murenen, een soort aal met twee kaken, in om samen met hen op prooi te jagen. Dit doen ze door eerst met hun lichaam te schudden alsof ze om drie uur 's nachts in de Overpoort staan, en dan te wijzen naar de plek waar de prooi zich bevindt door middel van een soort kopstand – waarbij ze dus op hun hoofd 'staan'. De murenen komen op die manier te weten waar de prooi zich bevindt en vervoegen zich dan bij de jacht. De twee vissen zijn ook op elkaar afgestemd: de baars heeft namelijk de explosieve kracht om prooi te achtervolgen in open wateren, terwijl de sidderaal zich makkelijk in allerlei spleten kan wurmen.

“Psychose: dat vind ik nu eens wél interessant”

EIGEN

ONDERZOEK

EERST

DOOR LOTTE TOSSYN
BEELD DOOR RENÉE MOERNAUT

Nienke Moernaut is doctor in de klinische psychologie en schreef onlangs haar doctoraat ‘Broken narratives – subjective experience of psychosis’. Daarnaast werkt ze als vrijwilliger bij BOTS, een ontmoetingsplek voor mensen met psychose(-gevoeligheid).

Zou je zelf kort kunnen beschrijven wat je precies onderzocht hebt?

“In mijn onderzoek peil ik naar de subjectieve ervaringen van mensen die een psychose hebben of gehad hebben. Heel vaak wordt gefocust op de kijk van artsen of andere buitenstaanders, maar niet op hoe mensen zelf hun psychose ervaren. Mijn onderzoek bestaat uit twee delen, waarvoor je eerst het verschil tussen positieve en negatieve symptomen van psychose moet begrijpen. Positieve symptomen zijn alle ervaringen die ‘erbij komen’ wanneer iemand een psychose heeft, in vergelijking met een ander persoon. Daarbij gaat het, bijvoorbeeld, over hallucinaties of paranoia. Negatieve symptomen zijn alle dingen die wegvallen ten opzichte van een leven zonder psychose. Mensen raken door hun psychose bijvoorbeeld uitgeput, waardoor ze sociaal contact verliezen en minder vaak buitenkomen.

Mijn eerste bevinding was dat die negatieve symptomen een grotere impact hebben op het leven van mensen met psychose dan de positieve, hoewel die laatste voor de buitenwereld misschien storender lijken. Bij de positieve symptomen heb ik me gefocust op hallucinaties. Dat zijn volgens de psycho-

analyse vreemde elementen die ontstaan bij een confrontatie met existentiële vragen en problemen. De persoon die zulke vreemde elementen ervaart, heeft dan niet de indruk dat die vanuit hem- of haarzelf komen. Dat heb ik in verband gebracht met het verlies van taal, wat een negatief symptoom is. Hoe meer je daarover nadenkt, hoe verwarrender die opdeling wordt (*lacht*). Tijdens en ook na een psychose verliezen mensen de controle over hun eigen verhaal, de macht om hun verhaal vanuit zichzelf te beleven. Voor ons in het vanzelfsprekend dat wat je mee-

“

Vaak wordt er niet gefocust op hoe mensen zelf hun psychose ervaren

maakt, ervaren wordt door jezelf: dat jij de hoofdrolspeler van je verhaal bent. Dat valt weg wanneer iemand psychotische ervaringen heeft.”

Vanwaar komt je interesse voor psychose?

“Ik begon psychologie te studeren uit interesse, maar als therapeut gaan werken leek niets voor mij. Toen we in het tweede jaar een les over psychose kregen, dacht ik ‘dat

vind ik nu eens wél interessant’. Ik heb dan ook mijn masterproef over psychose geschreven, en tijdens dat onderzoek heb ik veel geleerd over het lijden van mensen met psychose en hun negatieve symptomen. Ik besloot het verder te onderzoeken in mijn doctoraat omdat daar zo weinig over geweten is. Voor mij is ook belangrijk dat ik hiervoor heb samengewerkt met twee ervaringsdeskundigen, mensen die al eens een psychose meemaakten. Je denkt misschien wel dat je op een respectvolle manier over die mensen schrijft, maar als je dan weet dat ze iedere zin die je schrijft, meelesen, en dat hun naam ook onder de tekst komt als auteur, besef je plots dat er impliciet nog veel stigma’s verscholen zitten in de taal die we gebruiken wanneer het over psychose gaat.”

SCRIPTIESCALA

Het angstzweet breekt menig student uit als ze denken aan die ene paper, bachelor- of masterproef, of misschien zelfs doctoraat. Net zoals Newton ooit beschreef, staan we echter op de schouders van reuzen. Wat hebben die reuzen allemaal onderzocht? Voor uw gemak, quoteren we hun werk met Schampersterren.

YVES LETERME: DE FINANCIËLE AUTONOMIE VAN DE BELGISCHE STEDEN EN GEMEENTEN

Yves Leterme, recente staatsvader, en politieke familie van de natiedweil, is een van onze bekendste en meest hooggeplaatste alumni. 'Club Financial Control Body' van de UEFA, adjunct-secretaris-generaal van de OESO, premier van België: de man heeft het allemaal gedaan. Zijn carrière wordt echter nog steeds overschaduwd door de bankencrisis van 2008. Hierop was Leterme echter prachtig voorbereid: hij bewees met zijn licentiaatsverhandeling dat hij kan zien waar er geld kan en moet bespaard worden.

Net zoals het algemeen nut van deze thesis (6/5 sterren) is ook de

leesbaarheid beter dan verwacht, met slechts enkele uitschieters die weinig verrassend – vooral van eco-

“

Een schrijfstijl à la Joepie zal je echter niet vinden in dit werk

nomische – aard zijn (3/5). Indien hij evenveel talent zou hebben gehad voor het onthouden van de tekst van de 'Brabançonne' als voor het vinden van oplossingen voor gemeentelijke deficieten, dan zou hij misschien nog populair zijn geweest. (1/5 voor muzikaal talent). Totaal: 3,5/5 Schampersterren.

MARC BOONE: BOURGONDISCHE STAATSVORMINGSPROCESSEN

De man, de mythe, de absolute legende **Marc Boone** kon natuurlijk niet ontbreken in deze scriptieduik. Zijn titanische proefschrift telt wel 1600 bladzijden en is volledig geschreven op een ouderwetse typemachine. Professor Boone onderzocht de financiële en sociaal-politieke achtergrond van het Bourgondische staatsvormingsproces in Gent tussen 1385 en 1453. Want wat zijn Gentse historici zonder hun geliefde middeleeuwen?

Zij die niet weten wat dat inhoudt, hebben niet goed opgelet tijdens het vak historische kritiek. De Bour-

gondiërs waren namelijk zowat de **Kardashians** van de vroegmoderne tijd. Een schrijfstijl à la Joepie zal je echter niet vinden in dit werk. Het is namelijk geschreven met hoogst academisch taalgebruik. Bij deze krijgt leesbaarheid -589/5. De kans dat iemand sterft als je het op hen laat vallen? 11/5. Finaal verdict: 3,5/5 Schampersterren.

MIEKE VAN HERREWEGHE: MAKEN MANUELE BEWEGINGEN TAAL?

Onze vicerector, toentertijd studente in Germaanse talen, brengt een klepper van een doctoraat op tafel. De kardinaalrode voorpagina is meteen al een blikvanger en wordt zeer sterk opgevolgd met een gedicht als epigraaf. Dit visueel aantrekkelijke werk, dat overigens veel verhelderende illustraties bevat, kwam uit in 1996 en bespreekt de Nederlandse syntaxis van jongeren die reeds voor enige taalverwerving doof waren. Het is een uitvoerig onderzoek dat ook factoren zoals dovenonderwijs en verschillen tussen talen beschouwt.

Uit het voorwoord blijkt meteen dat dit een onderzoek is dat onze vicerector nauw aan het hart ligt: haar dankbetuigingen zijn uitgebreid, maar ook ongelooflijk herkenbaar. Ze beginnen namelijk met de disclaimer dat het dankwoord relatief laat tegen de deadline geschreven is en er daarom misschien mensen in ontbreken. Deze leesbaarheid

DE INTERESSANTSTE, GEKSTE EN VERRASSENDSTE THESISSEN VAN BEKENDE UGENT-ALUMNI

DOOR COLLIN CARDON, KEANU COLPAERT & YUMI DEMEYERE
BEELD DOOR YANNE DE FRENNE

houdt aan doorheen het werk dat mooi gestructureerd en glashelder is. Van de scripties die hier besproken zijn, lijkt dit dan ook de meest waarschijnlijke kandidaat om voor het plezier gelezen te worden. Visuele aspect: 5/5, leesbaarheid: 4/5, beroering van de ziel: 7/5. Finaal verdict: 4,5/5 Schampersterren.

BRAECKMAN: DARWIN EN DE EENDENMOSSLEN

Ook het brein achter de ontspannende stationsroman van **Herakleitos** schreef een PhD-paper. **Prof. dr. Braeckman** filosofeert de pannen van de grot in achthonderd bladzijden. Dat is ongeveer drie keer 'The Hobbit'! Hoofdtrema's zijn **Darwin**, natuur, tijd, levend-zijn... en vooral vragen. Het gaat dus helemaal niet over twee leuke dieren, zoals de cover laat vermoeden. Misleidende voorpagina: 1/5 Schampersterren.

Als ons iets opvalt, is het allereerst dat Braeckman bijzonder dankbaar is. Acht pagina's dank en zonder-jullie-had-ik-nooits. Zo vlot als hij zijn omgeving bedankt, vloeien ook de zinnen in elkaar over. Leesbaarheid krijgt dus 5/5 – voor een academische tekst. Qua nut kan het een 1 of een 5/5 worden, afhankelijk van hoe vatbaar je bent voor hoofd- of existentiële pijn. Tot slot heeft de paper een hoog je-moet-het-maar-bedenkengehalte. Met tussentitels zoals 'De natuurtheologische apologie voor vooruitgang en het optimisme' of

'Eendenmosselen, anti-idealisme en afscheid van het christendom' verdient professor Braeckman de ereplaats voor originaliteit. Dit werk verdient in totaal 3/5 Schampersterren.

DIRK FRIMOUT: DE METING VAN DE ZONNE-INTENSITEIT

Dirk Frimout, het Belgische equivalent van **Yuri Gagarin**, mag natuurlijk niet ontbreken in deze korte oplijsting. Toen de faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur nog de faculteit der Toegepaste Wetenschappen heette, doctoreerde deze zeiler der sterren met een thesis over de meting van de zonne-intensiteit. Zijn magnum opus *studenticosus* omvat alles wat je zou verwachten: onleesbare wiskundige vergelijkingen, grafieken die het Atlasgebergte jaloers zouden maken en doorsneden van

wonderbaarlijke machines zoals de spectrometer.

In zijn dankwoord eert Frimout uitbundig het Belgisch Instituut voor Ruimte-Aëronomie, kortweg het BIRA. Je zou voor minder een traantje van geluk wegpinken, wetende dat hij daar later zijn carrière zou starten voordat hij uiteindelijk de ruimte zou verkennen. Om deze thesis te lezen heb je misschien geen raket nodig, maar wel minstens een bachelor in een exacte wetenschap naar keuze. De leesbaarheid verdient daarom maximum een 2/5, het nut duidelijk een 5/5 als voorloper van zijn carrière. Deze thesis wint echter overduidelijk in de categorie 'nachtmerries van wiskunde in het vijfde middelbaar'. Een welverdiende 3,5/5 Schampersterren.

Elke goed opgevoede student heeft ooit wel de befaamde serie 'Friends' bekeken en kent dus de 'we were on a break'-situatie. Menig discussie is hierover gevoerd, maar het is tijd om dit voor eens en voor altijd op wetenschappelijke wijze uit te klaren.

Deze dramatische kwestie komt er na een intense ruzie. Wanneer **Rachel** thuiskomt na een drukke werkdag ontstaat er een hevige woordenwisseling met **Ross**. Hierin komen een aantal pijnpunten naar boven waar de twee al vaker discussies over hadden gevoerd. De gemoederen raken zo verhit dat Rachel uitroept: "Maybe we should just take a break." En hier komt de eerste miscommunicatie in het spel. Ross interpreteert deze zin in eerste instantie als 'een pauze van de discussie'. Wanneer Rachel dan specificeert dat ze het over de relatie heeft, slaat Ross de deur dicht zonder verder iets te zeggen.

DE DIEPTES VAN DE SEMIOTIEK

Om het vervolg op wetenschappelijke wijze te analyseren, duiken we het veld van de semiotiek in. Dit is de studie van het teken, de betekenis en de taal. Ook de brede cultuur en context waarin die tekens zich bevinden zijn steeds van cruciaal belang. De hoofdvraag: wat betekent een *break* nu juist?

Een *break* wordt door Oxford Languages gedefinieerd als "een onderbreking van continuïteit of uniformiteit". Dit is de letterlijke betekenis. Toegepast is het dus een pauze, zonder de intentie om de relatie volledig te beëindigen. Het feit dat Ross later uitkraamt dat hij en Rachel 'uit elkaar zijn', is dus in feite een verkeerde conclusie van zijn kant.

HE SAID, SHE SAID

Natuurlijk zitten taal en communicatie vol betekenislagen. De letterlijke betekenis is zelden wat er bedoeld wordt en connotatie levert altijd een belangrijke bijdrage. Deze connotatie heeft te maken met de persoonlijke relatie tussen de partijen, maar ook met de context en de omringende cul-

het dus niet oké om met iemand anders in bed te duiken. Zeker niet vlak na een ruzie, uit frustratie en zonder overleg met de partner.

Op het persoonlijke niveau heeft Ross ook nooit gevraagd wat Rachel exact bedoelde met een 'break'. Hij liep meteen weg en liet Rachel verslagen achter. Uiteindelijk bleek dat zij de pauze niet bedoelde als een 'doe wat je wilt', en zeker niet als een effectieve break-up. Tot het einde van de serie blijft dit een grote domper op hun relatie. Wees je dus bewust van het belang van communicatie binnen een relatie. En bovenal: wees gewoon geen Ross.

“ Bovenal: wees gewoon geen Ross

tuur waarin deze partijen zich bevinden. Om deze cultuur beter te begrijpen, nemen we de definitie van Urban Dictionary erbij. Deze definieert 'on a break' als:

"Wanneer iemand zijn partner vertelt dat die om een of andere reden tijd apart nodig heeft ... In sommige situaties is het toegestaan om andere mensen te zien, maar niet iedereen apprecieert dit. Zorg er dus voor dat je op voorhand bespreekt wat toegestaan is en wat niet."

Ook cultureel gezien draagt 'on a break' dus niet dezelfde connotatie als 'break-up' en is

“Ongeziene kleuren en psychedelische visuals, dat waren puntenpakkers”

Rillingen bij die ene Disclosure-schijf, harder rennen onder invloed van ‘Born Slippy’, of bleiten over je jeugdliefje op Kodaline’s ‘All I Want’ ... We voelen muziek. En natuurlijk wordt ook dat onderzocht. Edith Van Dyck, postdoc aan IPEM, legt uit.

Dr. Van Dyck geeft eerst wat meer uitleg over het IPEM (Institute for Psychoacoustics and Electronic Music). Het is een onderzoeksinstituut voor experimentele muziek binnen de musicologie. Je komt ermee in contact als je voor een major in muziek kiest binnen de kunstwetenschappen.

Experimentele muziek ... Dat klinkt breed?

Inderdaad. Zelf onderzoek ik vooral menselijk gedrag, zoals bij sport en dans. Ook technologie blijft ons fascineren: virtual reality (VR), EEG, *motion capture*, noem maar op. We maken af en toe obscure zijsprongen, zoals de relatie tussen muziek en microben (*lucht*), maar we focussen ons dus vooral op de impact van muziek op mens en machine.

Welke onderzoeken zitten momenteel in de pijplijn?

Eerst en vooral: exoskeletten (een extern skelet dat bewegingen stuurt/ondersteunt, *red.*)! Kan je hiermee viool spelen? Met andere woorden: kan technologie die motorische verfijning bereiken? Waarschijnlijk ooit wel, maar misschien nog niet vandaag.

Ook VR triggert de onderzoekslust. Zo onderzochten we VR-concerten, en met boeiende resultaten! Het publiek vindt die concerten fantastisch, zolang het de realiteit maar niet tracht te kopiëren. Groteske

landschappen, ongeziene kleuren, psychedelische visuals ... Dat waren puntenpakkers bij VR-concerten. De keerzijde is echter het gebrek aan sociaal contact. De verbindende ervaring van een fysiek concert valt moeilijk te programmeren.

Waar willen jullie in de toekomst heen met IPEM?

Overall! Onder meer neurologie, een voorlopig relatief onontgonnen terrein binnen de musicologie. Tot nu toe keken we vooral naar gedrag met sensoren, zoals bijvoorbeeld het monitoren van de hartslag of het zweten. Maar direct in de hersenen meten? Dat is nog iets anders.

Dat zou dan natuurlijk in collaboratie gebeuren, en het mag ook niet te invasief zijn. In de medische sector leggen ze wat makkelijker je schedel open, en IPEM blijft ‘maar’ muziekwetenschap. Ik weet zelfs niet of er daarvoor wel draagvlak is bij de meeste IPEM’ers.

Waarin zit voor jullie dan het algemeen nut van muziekwetenschappen?

Als student werd mij soms gevraagd wat ik in godsnaam ging aanvangen met een diploma in de musicologie. “Goh,” zei ik dan, “ik weet het niet.” Ondertussen kan ik resoluut antwoorden: “Muziek is alles.”

Het meest dystopische idee is een wereld zonder geluid, want dat betekent dat er geen leven meer is. Hoe meer we erover weten, hoe belangrijker het namelijk blijkt te zijn. Een collega probeerde eens een studie te doen met proefpersonen die niet graag muziek beluisteren. Hij moest het onderzoek stilleggen door een gebrek aan proefpersonen. Zalig, toch? Vrijwel iedereen heeft een affiniteit met muziek. Mijn moeder zet de radio meestal uit, maar bij **Roy Orbison** begint ze spontaan te dansen. Het is inherent aan ons. We zijn namelijk muzikale wezens.

Studentenkost voor dummies

DOOR NINA DE NEVE, KEANU COLPAERT & COLLIN CARDON
BEELD DOOR DAAN HEYNDERICKX & ROBBE VANDENHOUCKE

Een pita om half drie, een lasagne van *den Aldi*, of een soepje van de Brug. Het enige dat nog wilder is dan het uitgaansleven van een student is zijn eetpatroon. Trainer en gediplomeerd diëtist Robbe Vandenhoucke geeft tekst en uitleg.

Robbe weet duidelijk waarover hij spreekt: hij studeerde af als diëtist aan de HoGent, aangevuld met een opleiding sportvoeding gevolgd aan de Barça Innovation Hub. Drie jaar geleden richtte hij zijn personal-trainingstudio ZW'EET op. Daar probeert hij voedings- en bewegingsadvies op lange termijn te promoten. Een jaar geleden kwam daar ook Kwiek bij, een gezond fastfoodrestaurant, op een steenworp van de Veergrep.

BALANCEER DE BASICS

Allereerst zijn er volgens Robbe vijf belangrijke elementen aan een gezond voedingspatroon: genoeg groenten en fruit, volkoren producten, koolhydraten en eiwitten eten, en daarbij vooral veel water drinken. Daarnaast is ook regelmaat heel belangrijk. "Hoe die regelmaat eruit ziet, is niet zo belangrijk; je hebt mensen die voorstander zijn

van intermitterend *fasting* (vrijwillig vasten en niet-vasten gedurende specifieke periodes, *red.*) en je hebt mensen die daar totaal geen fan van zijn.

“

“Het gaat niet alleen over het moment dat je alcohol drinkt, maar ook over de drie dagen erna”

Door simpelweg een vaste structuur aan te houden, krijg je meteen meer controle over je voedingspatroon.” Studenten vermijden best ook bewerkte voeding, zoals Aïkinoedels en diepvriespizza. Daar zitten namelijk bijna geen verse ingrediënten in en de smaak komt vooral uit toegevoegde stoffen.

BOTTOMS UP!

Ook nefast voor veel studenten is dat ze soms te weinig water en te veel alcohol drinken. Volgens Robbe zijn alle vloeibare calorieën een afknapper, of zelfs een *red flag*. Iemand die op een cantus tien à vijftien pinten drinkt, heeft ongeveer evenveel calorieën binnen als eten voor een hele dag. Bovendien krijgt je lever het ook zwaar te verduren en ga je er slechter van slapen. Vooral dat laatste vindt hij belangrijk. "Als ik twee glazen alcohol drink, dan zie ik dat mijn slaap vijftien tot twintig percent achteruit gaat, wat meteen ook impact heeft op je hormonen. Het gaat dus niet alleen over het moment dat je alcohol drinkt, maar ook over de drie dagen erna."

Natuurlijk is alcohol niet altijd slecht. Volgens Robbe is het voor veel studenten net een goede bron van ontspanning om op café eens iets te gaan drinken. Zo'n avondje uit is namelijk goed om stress te verlagen en dat is ook een belangrijk element van de gezondheid.

Hij raadt aan om voldoende af te wisselen. Tussendoor eens iets non-alcoholisch drinken en dan nog liefst water. "Want ja, als je af en toe iets non-alcoholisch kiest, maar dan cola binnen giet, dan ben je bijna even slecht bezig", voegt hij nog toe. Een tweede tip

is om het aantal dagen waarop je alcohol drinkt te beperken. “Zo kan je ervoor kiezen om enkel in het weekend te drinken, maar voor een student is dat eigenlijk een onmogelijke taak.”

DIE ETEN WEL RAAR, TOCH?

Voor zij die op zoek zijn naar het beste dieet had Robbe ook advies klaar. “Algemene adviezen zoals de voedingsdriehoek zijn vrij goed, maar elke mens is anders. Ik denk dat dit te vaak vergeten wordt. Als iedereen naar de voedingsdriehoek zou leven, zouden we allemaal een pak gezonder zijn.” Robbe heeft wel kritiek op de hoeveelheid koolhydraten die aangeraden wordt. Hoewel hij koolhydraten aanhaalt als een van de basics, zegt hij zelf dat, indien je negen uur per dag neerzit aan je bureau, je geen nood hebt aan zoveel koolhydraten.

Mensen hebben vooral nood aan houvast, waardoor het soms makkelijker is om een strikt dieet te volgen dan kleine aanpassingen te maken. Diëten mag echter niet het hoogste goed worden. “Ik denk dat mensen vooral moeten doen wat ze zelf graag doen, waar ze zich goed bij voelen, waar ze zich aan kunnen houden, zonder daar extreem in te gaan. Ik denk dat je niet mag vergeten dat voeding niet alleen draait rond lichamelijke gezondheid, maar ook je mentale gezondheid en het sociale aspect.” Diëten gaan dus soms ook verder dan enkel eten, zoals bijvoorbeeld bij veganisten en vegetariërs. Ook Robbe maakt die bedenking: “Voeding gaat niet alleen over je eigen

gezondheid, maar ook om de gezondheid van de planeet. Ik ben zelf een zeer grote voorstander van voldoende eiwitten, en dierlijke eiwitten kunnen zeer nuttig zijn, maar dan zit je wel met de ethische kwestie. Dus ja, het gaat natuurlijk allemaal verder dan puur het fysieke en hoe je je voelt. Ik denk dus niet dat er een dieet bestaat dat de sleutel tot succes is, want wat is succes?”

DE BRUG: HOT OR NOT?

Wanneer we Robbe het weekmenu van de Brug voorleggen, kan hij een grijns niet onderdrukken. Hij blijkt echter vrij tevreden over het aanbod. “Je kan vrij gezond blijven met alles wat hierin staat. Ik zou mensen altijd aanraden om soep te nemen, omdat je dan iets van groenten binnen hebt. Daarnaast is het een kwestie van portiegrootte, en indien mogelijk liever volkoren pasta dan witte pasta. Ik zou

“

“Ik denk niet dat er een dieet bestaat dat de sleutel tot succes is, want wat is succes?”

eerder in de Brug gaan eten dan in de frituur (*lacht*).” De opgewarmde maaltijden zijn an sich ook zeker geen probleem. “Als dat de dag ervoor vers klaargemaakt wordt met allemaal verse producten die dan worden afgekoeld, dan is dat niet het einde van de wereld.”

Als afsluiter herhaalt hij dat nadenken over eten niet het hoofddoel mag zijn van de studenten: “Voeding is superbelangrijk, maar ik denk dat je ook niet mag vergeten dat het de mooiste tijd van je leven moet zijn. Een goede balans is ook belangrijk, en weet dat voldoende drinken, bewegen, eten – en vooral slaap! – enorm veel impact kunnen hebben op je prestaties. Het loont daarom echt wel om eens neen te zeggen en op je tanden te bijten; dat kan echt een ander mens van je maken.”

RECENSIE: 'DE BOURGONDIËRS' MET BART VAN LOO

DOOR LIES DE MIDDELEER

In 2019 schreef Bart Van Loo 'De Bourgondiërs', over de aartsvaders van de Lage Landen. Dit vuistdikke boek werd kort daarna ook opgevolgd met een gelijknamige podcast van Klara door Bart zelf.

In deze tiendelige podcastreeks neemt **Bart Van Loo** je bij de hand voor een reis doorheen de geschiedenis van de Lage Landen. Op de meest boeiende wijze vertelt hij je over grootse huwelijksfeesten en woeste veldtochten, over gloeiende brandstapels en roemrijke riddertoernooien, over **Jeanne d'Arc** en **Filips de Goede**. Je reist van het ene trouwfeest in het Franse Dijon, via een andere begrafenis in het Duitse Keulen, naar Vlaanderen waar we net op tijd aankomen voor de Honderdjarige Oorlog. Van Loo beschrijft weelderige banketten; het water loopt je in de mond alsof je er zelf aan tafel bij zit. Ook etymologie laat hij niet onaan-geroerd. Zo leer je bijvoorbeeld al snel dat het Franse woord *copain* afkomstig is van

eerder genoemde banketten waar je het brood, *le pain*, deelde met de gast die naast je aan tafel zat. Om helemaal in de sfeer te komen, wordt de podcast ook begeleid door statige muziek uit die periode.

Bart Van Loo's podcast is heel toegankelijk voor mensen die niet per se een grote historische kennis hebben, maar toch eens willen pootjebaden in de eigen geschiedenis. Hij legt de hele geschiedenis van de Lage Landen uit op een rustige en duidelijke manier, en heeft een aangename en gepassioneerde stem waar je wel uren naar kan luisteren – ook al moet je er hier en daar wel een beetje schaamteloze zelfpromotie bij nemen.

ers

oo

ra

RECENSIE: HEARTSTOPPER (VOLUME 1)

DOOR COLLIN CARDON

Alice Oseman schoot recht in de roos met haar webcomic 'Heartstopper'. Na een enorm succesvolle kickstarter en gedrukte versies, is er nu ook een liveactionversie op Netflix.

Menig student heeft tijdens de paas-blok nood aan een vleugje nostalgie en sentimentaliteit. Zoek dan niet verder dan **Alice Osemans** 'Heartstopper'. Deze webcomic, die al een paar jaar aan de gang is, deelt het verhaal van **Charlie** en **Nick**. Charlie is vrij recent uit de kast gekomen, maar wordt daarom gepest en aan het lijntje gehouden door de populaire, maar heimelijk onzekere **Ben**. Hij begint langzaam een vriendschap met het menselijke equivalent van een golden retriever, de populaire jock Nick, die niet goed weet hoe hij moet omgaan met zijn ontluikende gevoelens.

Hun vriendschap groeit in de loop van het eerste volume langzaam uit

tot meer, maar beide jongeren moeten hun eigen demonen eerst weten te verslaan. Enerzijds is Charlie ervan overtuigd dat Nick hetero is, anderzijds worstelt Nick net met zijn geaardheid. Als lezer ga je nooit uit de lucht vallen, maar de kracht van deze comic zit dan ook niet in zijn plotwendingen. Het rustige tempo, verrassend lichte lay-out en fantastisch getekende hond **Nellie** haken je vast, en laten je niet meer los. Het mag daarom niet verbazen dat deze immens populaire comic nu ook naar het middelgrote scherm komt. Voor de fans van het geschreven (en getekende) woord is de webcomic ook gratis online te lezen.

Op date in de speeltuin

DOOR FELIX CAPON

Sommige afspraakjes blijven je bij omdat ze rampzalig waren. Andere ontmoetingen vergeet je nooit omdat ze je de liefde van je leven opbrachten. Ergens tussen die twee zones bevindt zich *the one that got away*. Zelf geloof ik niet in een liefde van je leven, maar de dag dat ik **X** ontmoette, blijft toch een unieke herinnering. *Trigger warning*: best wel melig.

Twee zomers geleden sprak ik op een zonnige middag met X af aan de Blaarmeersen. Het was al enkele dagen prachtig weer en we keken ernaar uit om elkaar te ontmoeten bij een fles witte wijn. Eens aangekomen vroegen we elkaar hoe onze zomers al geweest waren. We waren gefascineerd door elkaars visie op de situatie in 2020. Hoewel veel mensen de muren begonnen op te lopen, deelden X en ik alle leuke dingen die we al deden met de vrijgekomen tijd.

Nog geen twee glazen later begonnen de wolken samen te trekken. "Het ging toch goed weer zijn?", maar er was geen hout in de buurt om op te kloppen. Het begon te stortregenen. Even paniekerig als de wespen die in onze lege blikjes frisdrank waren geland, probeerden we alles op te ruimen. Op een speeltuin na was er geen schuilplek in de buurt. Als twee doorweekte molratten renden we naar het kleurrijke kasteel. Na enkele minuten verergerde het alleen maar.

Hier zaten we dan. Half doorweekt, lichtjes dronken en beiden schuilend voor een plotse hagelbui on-

“

Inderdaad: we waren beiden aanwezig op het meest romantische kinderfeestje

der een speelmast. We moesten lachen met de vreemde situatie. Toch bleven we doorvragen naar elkaars leven. Hoe bizar het ook was, we waren blij om samen onder dat torentje te zitten.

Eens het een beetje begon op te klaren, stelde ik voor om op te drogen op mijn kot en nadien een film te kijken met een warme chocomelk. Een speeltuin, een film en een warme chocomelk. Inderdaad: we waren aanwezig op het meest romantische kinderfeestje.

We komen aan op mijn kot en ik geef X een handdoek en toon hem de douche. Terwijl ik het douchewater hoor stromen maak ik twee grote tassen warme chocomelk met slagroom. Ik open Netflix en kies een leuke Marvelfilm. Beiden gedoucht en gedroogd starten we de film en ge-

nieten we an elkaars gezelschap. Ik voel een pinknagel krabben aan mijn hand. Wie had gedacht dat duimworstelen zo spannend kon zijn? Een vinger wordt een hand. Een hand wordt een arm. En dan, gelukkig, een kus. Met een open dakvenster luisteren we in elkaars armen naar het geluid van de tweede hagelbui. Een afspraakje dat aanvankelijk gepland was om twee uur te duren, was nu al zes uur bezig. En geen van ons twee van plan om op te staan. Het wordt avond en zonder ons vragen te stellen bij de situatie vallen we samen in slaap.

We ontwaken met twee lege tassen op mijn salontafel en een warme zomerbries die zich door de open ruit naar binnen werkt. X en ik nemen afscheid zonder te weten dat het de laatste keer zou zijn.

HEBBEN ONZE POLITICI EEN PLEK IN ENTERTAINMENT?

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU
BEELD DOOR GLORIA KHETCHOUMIAN

Konijn neemt langzaam zijn masker af. De zaal wordt stil. In Oekraïne valt een bom, maar Vlaanderens jongste socialistische hoop staat in een konijnenpak met gouden kettingen de wereld toe te lachen. Hebben onze politici wel een plaats in entertainment?

Theo Francken verwijt **Conner Rousseau** dat zijn deelname aan 'The Masked Singer' alle geloofwaardigheid van de politiek ondermijnt. Opiniestukken over politieke geloofwaardigheid en integriteit schieten als paddenstoelen uit de grond. Kranten ronselen de mening van de lezer met vragen neigend naar: "En wat vindt u? Heeft Rousseau zijn ziel aan de DPG-duivel verkocht?" Dat de timing van Rousseaus optreden wat ongepast was zullen weinigen – waaronder hijzelf – ontkennen, maar schuilt er geen vleugje elitarisme in het massaal veroordelen van passages van politici in populaire televisieprogramma's? Met zo'n anderhalf miljoen kijkers spreekt 'The Masked Singer' duidelijk een breed publiek aan. Uiteraard is zo'n

passage dan electoraal interessant. Misschien zijn meer mensen bereid te luisteren naar de wilde plannen van de man achter het masker dan die van de man achter het parlementaire spreekgestoelte.

“
Trekt men de
grens van politieke
geloofwaardigheid niet
eerder bij de aard van
het doelpubliek?

DE POLITIEKE GELOOFWAARDIGHEID VOORBIJ?

Politici die zich wagen aan entertainmentprogramma's zijn geen nieuw fenomeen. Het is de uitge-

lezen kans om hun persoonlijkheid in de verf te zetten. **Johan Vande Lanotte**, **Yves Leterme** en **Jean-Marie Dedecker** waagden zich aan een passage in 'Debbie en Nancy's Happy Hour'. **Bart De Wevers** droge moppen in 'De Slimste Mens ter Wereld' promoveerden hem stante pede tot Vlaanderens gezelligste Vlaams-nationalistische nonkel – hebben we die niet allemaal? Sindsdien passeerde zo goed als iedere partijvoorzitter – al zij het onder lichte druk van hun communicatieteam – in de stoelen van **Van Looy** in een poging hun imago op te krikken. Hun ogen schreeuwen: "Kijk! Wij lachen ook met mopjes van **Geubels**. Het is toch een clown, hé, die Geubels." Het zijn net mensen.

Ook het alom bejubelde 'Het Huis' krijgt menig politiker over de vloer. Therapie met **Eric Goens** haalt kijkcijfers die gelijkaardig zijn aan die van 'The Masked Singer'. Waarom schreeuwt men geen moord en brand wanneer politici met tranende ogen naar kinderfoto's kijken? Gezellig met hun beste vriend een pintje drinken aan Eric Goens' azuurblauwe zwembad ... Toch ook net mensen?

Uiteraard is de aard van het programma volledig anders, maar uiteindelijk is het ook gewoon een

poging om de mens achter de politieke in de verf te zetten. Op welk punt zet een politicus zijn geloofwaardigheid op het spel? Is dat op de magische boot van **Gert en James**? Of wanneer ze in een koinjnenpak kruipen? Om het even controversieel te maken: trekt men de grens van politieke geloofwaardigheid op dit moment niet eerder bij de aard van het doelpubliek?

POLITIEK LATE NIGHT

Overall ter wereld komen politici op tv. Overall worstelt men met dezelfde vragen rond politieke legitimiteit en geloofwaardigheid. Zo kwamen de Nederlandse onderzoekers **Boukes** en **Boomgaarden** tot de constatactie dat de blootstelling aan politici in entertainmentprogramma's een impact heeft op het vertrouwen dat mensen in politici hebben. Een belangrijke voetnoot hier is dat het vertrouwen in politici na het zien van hun passage enkel verhoogt bij personen met een lage politieke kennis. Voor zij met een stevige politieke kennis vindt er net een omgekeerd effect plaats. Hierin spelen lichtvoetige talkshows een belangrijke rol. Op de ietwat luchtigere talkshows die ons medialandschap te bieden heeft – à la 'De Cooke en Verhulst show' – zijn interviews met politici doorgaans een stuk minder kritisch. Er heerst een soort overkoepelende vriendschappelijke sfeer. Politici keuvelen gezellig met andere bekende koppen. Een kritisch interview weegt op die dartele sfeer en daar zijn de kij-

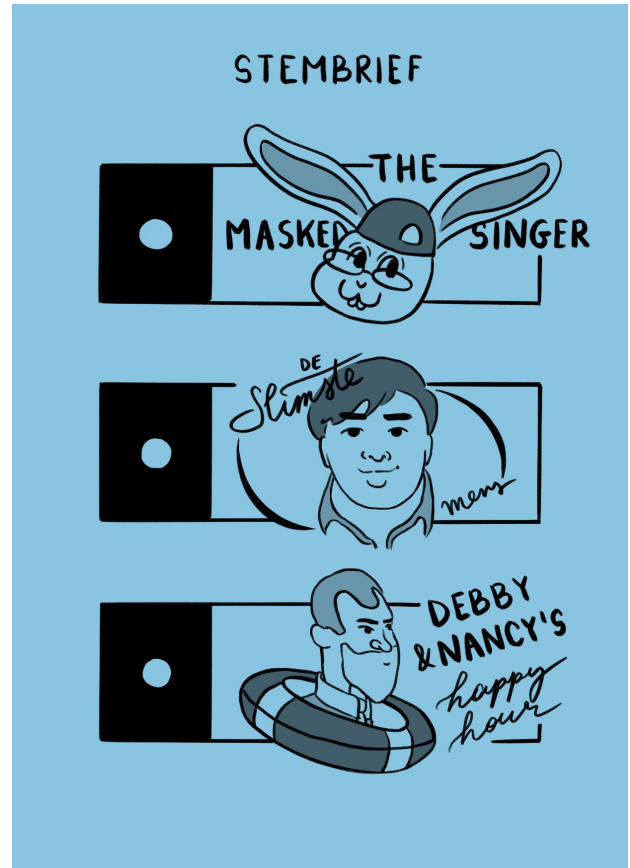
kers helemaal niet naar op zoek. Dat neemt niet weg dat deze programma's wel een bepalende rol spelen in het beïnvloeden van publieke opinie, aangezien het doelpubliek van deze programma's ook net vaak mensen zijn met een lagere politieke kennis, zo benadrukken Boukes en Boomgaarden.

En dat heeft Rousseau maar al te goed gezien. Waar de één het media-geil noemt, ziet de ander het als een geniale mediastrategie. Politieke communicatie is als koorddans. Rousseaus performance kan zijn publieke persona vormen. Het biedt de kans om op een ietwat onorthodoxe manier te

“

Misschien vormt het profiel van Rousseau een soort gatewaydrug naar politieke interesse

communiceren met kijkend Vlaanderen, ook met zij die 'De Afspraak' niet bekijken. Dat gaat niet enkel

over het ronselen van stemmen, maar ook over politieke belangstelling wekken bij zij die nu met een politiek degout worstelen. Misschien vormt het profiel van Rousseau een soort *gateway drug* naar politieke interesse. Daar staat tegenover dat een performance van die aard de grenzen van politiek fatsoen opzoekt. Maar goed, dat doen zijn sneakers ook.

Ode aan het knuffelbeest

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

Het spreekwoord mag dan wel luiden 'de hond is de beste vriend van de mens', toch kan ik je verzekeren dat dat niet geldt voor ieder kind. Mijn hondje kwam namelijk in de vorm van een knuffelbeest. En van hem... hou ik het allermeest.

Lieve Foemp, al trouw aan mijn zijde vanaf de allereerste dag

Jij was getuige van mijn eerste tranen, stapjes en eerste lach

Ik was piepklein en jij gigantisch groot

Maar ik voelde me zo veilig in alle warmte die jij me bood

Zonder troostende woorden of strelende hand

Gleed ik elke nacht in je armen richting dromenland

We speelden, giechelden en hadden ongelooflijk veel plezier

Voor mij was je zo veel meer dan enkel een knuffeldier

Je kende al mijn geheimen, hoe diep en donker ze ook waren

Maar je zei nooit iets terug, je bleef gewoon staren

Samen beleefden we de meest gekke avonturen

De fantasiebron was onuitputtelijk, dus de nachten bleven duren

Je zat altijd knus in een hoekje van mijn bed, helemaal op je gemak

Toe te kijken hoe ik soms stiekem mijn Nintendo in mijn boekentas stak

In mijn fort van kussens en met mijn pyjama aan

Vertelde ik je in geuren en kleuren hoe mijn dag was gegaan

Mijn vriendjes op school werden langzaam volwassen

En zeiden dat knuffels niet bij coole kinderen passen

Het maakte me triest want ik wilde niet kiezen

Wilde ik wel cool zijn als ik jou moest verliezen?

Ik ben er nog steeds rotsvast van overtuigd dat knuffels kunnen spreken

Maar dat wij het gewoon niet mogen horen en dat ze het daarom weg moeten steken

Af en toe sloop ik zachtjes van de trap om daarna stiltejes mijn kamer weer binnen te stappen

In de hoop dat ik daar een stelletje pratende knuffels zou betrappen

Mensen kunnen gemeen zijn, of aardig of te luid of te stil

Terwijl ik soms eigenlijk gewoon graag een knuffel wil

De meerderheid heeft – hoop ik – het beste met je voor

Maar iedereen heeft wel eigen problemen dus wat als ik hen stoort

Dan verkies ik het om gezellig en warm onder mijn dons te kruipen

En met Foemp veilig en wel geklemd tussen mijn armen de dromen zachtjes te laten binnensluipen

Nu ben ik twintig jaar en mijn beste vriend

Is nog steeds dezelfde als die van mij als kind

Ik heb knuffels op kot en ik zeg het zonder gêne

Jouw bed is veel minder gezellig dan het mijne

TIM BURTON IS JUNKFOOD VOOR REBELLEN

Een waarschuwing voor Tim Burtonfans: lees dit niet als je geen zin hebt om je pret te laten bederven.

CANDY DOESN'T NEED TO HAVE A POINT

Burton slaagt erin om boeken in een leuk jasje te steken en de essentie van het verhaal te vergeten. 'Alice in Wonderland' is een ont-snapping aan de realiteit, een ode aan kin-derlijke waanzin. Maar wat in de 19de eeuw een boodschap was voor jonge meisjes, werd verdraaid tot een oorlogs-film voor kinderen. Burton probeert feminist te spelen, maar zelfs dit beperkt zich tot holle kritiek. Wanneer je de film vergelijkt met het ori-gineel, waren de troetelbeer-tjes accurater.

Hij moet geen activist zijn in alles wat hij doet, maar ik zal je uit je zwart-witgestreepte sok-ken blazen: zijn originele films zijn ook niet goed. Vooral wanneer we kijken naar Burtons gerecupereerde versie van het Duits expressi-onisme en **Fritz Langs** 'Metropolis'.

Burton is geen echte expressionist. Hij maakt radicale ideeën onschadelijk door een sociaal conventioneel perspectief. De meest oprech-te toepassing was 'Sweeney Todd'. Toch viel daar van **Johnny Depps** zangtalent meer te verwachten. Tim burton is een slechte keuze van mensen met goede smaak.

Nog geen jaar nadat 'Beetlejuice' in 1988 een witte familie **Harry Belafonte's** Day-O liet playbacken, bekritiseerde 'Hairspray' van **John Waters** dit fenomeen van in zwart ge-klede 'progressievelingen'. **Ed Wood** bracht in 1997 subtiel LGBTQ+-personen in beeld met dezelfde esthetiek. Nu is er geen plaats meer voor de originele 'The Addams family' die Burton binnen-kort verdraaid naar Netflix zal bren-gen. Hij liep altijd al achter op zijn

tijd. Noem een zwart Tim Burtonpersonage. Ik kan er één noemen: de brave agent in de film over de man met messen als vingers – de zoveelste in een lijst van lieve autoriteitsfigu-ren in een rebelse film.

Edward trekt zich terug uit het Amerikaanse copy-pastende wereldje dat Burton zo idealiseert en uit-eindelijk is segregatie Bur-tons oplossing. Hij vertelde in een interview dat hij zijn films op eigen dromen ba-seert, maar blijkbaar heeft hij zich nooit een wereldbeeld voorbij de jaren vijftig geïn-

ternaliseerd. Wil ik aanklagen dat Tim Burton niet communistisch is? Ja, maar het is vol-doende om te zeggen dat hij niet oprecht is in wat hij doet.

WELKE BOODSCHAP BRENGT TIM BURTON?

De suburbane huisvrouwen aanvaarden **Edward Scissorhands**. De xenofobe vrouw doet weinig verkeerd en de gestoorde weten-schappers die Fritz Lang demoniseert, maken hier hartenkoekjes. De vijand in de film is een seksueel bevrijde huisvrouw, terwijl de man-nelijke Beetlejuice hetzelfde deed als grap.

Edward trekt zich terug uit het Amerikaanse copy-pastende wereldje dat Burton zo idea-liseert en uiteindelijk is segregatie Burtons oplossing. Hij vertelde in een interview dat hij zijn films op eigen dromen baseert, maar blijkbaar heeft hij zich nooit een wereldbeeld voorbij de jaren vijftig geïnternaliseerd. Wil ik aanklagen dat Tim Burton niet communis-tisch is? Ja, maar het is voldoende om te zeg-gen dat hij niet oprecht is in wat hij doet.

MAKE VIDEOS, NOT WAR

HOE TIKTOK OORLOGSVERSLAGGEVING VERANDERT

Je hebt ze misschien al opgemerkt tijdens het hersendode scrollen op TikTok: video's uit het oorlogsgebied in Oekraïne. Lachen met oorlog als protest? #wartok is trending!

DOOR JUDITH LAMBERT
BEELD DOOR DAAN HEYNDERICKX

VELE GROETJES VANUIT DE OORLOG!

"My typical day in a bomb shelter": zo begint de virale TikTok-video van **Valerish**, een jonge vrouw uit de Oekraïense stad Chernihiv. In de video die intussen al meer dan 45 miljoen keer bekeken werd, loopt de jongedame door de ruïnes van haar verwoeste stad terwijl er schattige, idyllische muziek op de achtergrond speelt. Dagelijks maakt Valerish filmpjes om de oorlogstaferelen in haar gebombardeerde stad weer te geven. Ze gebruikt hierbij typische TikTok-formats of -trends, waardoor de toon van de video heel ironisch en wrang aanvoelt.

Zo maakt ze bijvoorbeeld TikTok-kookvideo's, maar dan met

rantsoenering. Of een *clothing haul*, een shoppingvideo waar ze nieuwe kledingaanwinsten toont aan haar volgers. Alleen is de nieuwe kledij niet van de lokale Veld-

“

De vluchtigheid van TikToks zorgt ervoor dat de tijd nemen om informatie te verifiëren gewoon overbodig wordt

straat, maar via humanitaire hulp opgestuurd vanuit andere Europese landen. Het zijn bizarre video's omdat ze schrijnende beelden combineren met een ironische – bijna grappige – ondertoon. Het laat je als TikTok-gebruiker met een onaangenaam gevoel achter. Zeker wanneer je vervolgens verder scrolt naar de gewoonlijke TikTok-bagger. De trends en populaire sounds voelen leeg en fout.

#WARTOK

Intussen is Valerish uit haar schuil-kelder te Chernihiv gevlucht en is ze via een Poolse omweg in Italië terechtgekomen. Die hele odyssee deelde ze met haar volgers, en ook haar leven als vluchteling in Milaan kan gevolgd worden.

Valerish is echter niet alleen: tientallen Oekraïense jongeren sturen à la Gen Z beelden van hun leven in verwoeste steden de wereld in onder de hashtag #wartok. Miljoenen TikTok-gebruikers worden zo geconfronteerd met shockerende beelden van de dagelijkse oorlogsrealiteit.

Met de doorbraak van de televisie in de jaren 60, kregen gezinnen tijdens de Vietnamoorlog voor het eerst oorlogsbeelden tot in hun huiskamers. Een vergelijking kan gemaakt worden met de globale impact die TikTok vandaag heeft. De constante toestroom van beelden is zo nog veel directer en heeft meteen een globale afzetmarkt. Bovenal is het de intimiteit van persoonlijke video's die hard inbeukt op de afstandelijkheid die het reguliere nieuws brengt. Het is nog nooit zo moeilijk geweest om te ontkennen dat het evengoed jouw leven had kunnen zijn dat ontworcht werd door oorlog; ook jij had in die schuil-kelder kunnen zitten.

GUNS N' ROSES

Niet alleen tieners uit de burgerbevolking gebruiken #wartok om hun beleving van de oorlog te delen met de wereld. Tegenwoordig zijn soldaten de grootste influencers van Oekraïne. Terwijl zware beats op de achtergrond een coole

toon aangeven, zie je jonge soldaten op tanks door het land rijden, of zelfs dansen met zware geweren in hun handen. *Whut?* Hoewel je je misschien kan afvragen of dat er niet lichtjes over is, liegen de kijkcijfers niet. De dansende soldaten worden telkens miljoenen keren bekeken.

DE AARD VAN HET BEESTJE

Het is niet verrassend dat TikTok ook een grote bron van desinformatie is. Waar #wartok begon als een toonbeeld van hoe Oekraïners de oorlog beleven, is het nu overspoeld met zogezegde verslaggeving, dewelke vooral het doel heeft zoveel mogelijk onwaarheden te verspreiden. Het zit in de aard van TikTok om vluchtige clips van circa vijftien seconden viraal te laten gaan. Een filmpje delen met je vrienden is op geen enkel ander medium zo gemakkelijk. Daarenboven zijn de clips even snel weer weg als ze op je scherm verschenen zijn; je scrolt gewoon verder.

Die vluchtigheid zorgt ervoor dat de tijd nemen om informatie te ve-

“

De video's combineren schrijnende beelden met een ironische – bijna grappige – ondertoon

rifiëren gewoon overbodig wordt. Een meer vruchtbare grond voor vals nieuws kan je niet wensen.

Bovendien was TikTok vrij laks in het verwijderen van misleidende inhoud – een verwijt dat al langer dan enkel tijdens de oorlog meegaat. Midden maart besloot het bedrijf uiteindelijk om uploads vanuit het Russische grondgebied te blokkeren. Dit was niet per se gestuurd door een plotse ingeving het goede te willen doen, maar om het bedrijf zelf te beschermen te-

gen **Poetins** censuurwet. Die zet namelijk een zware gevangenisstraf op alle verspreiding van informatie die niet strookt met de Russische overheidsinformatie (lees: fabels en propaganda). Daarenboven slagen sommige Russische influencers erin het verbod te omzeilen. Ze worden betaald door het Kremlin om propaganda en desinformatie te verspreiden.

De UGent komt de laatste tijd niet altijd positief in de media. De voorbije maand alleen al heeft ze meermaals onder vuur gelegen. Om deze imagoschade wat in te perken, lanceert ze binnenkort een nieuwe campagne: UGent Goes Broadway!

EEN NIEUWE WIND

Na meerdere aantijgingen over machtsmisbruik en de – om het zacht uit te drukken – suboptimale manier waarop de UGent daarmee omgaat, heeft onze geliefde alma mater nood aan een nieuw imago. Na de flop van de vorige On/Off-campagne besloten de genieën bij de persdienst om deze keer te luisteren naar wat de studenten écht willen. **Andrew Weberman**, verantwoordelijke studentikoziteit bij de persdienst, getuigt: “Goh ja, mijn dochter studeert geneeskunde en ik ben onlangs naar die paasshow gaan kijken. Dat was nogal wat, hoor! Ik vond dat allemaal heel actueel en met die liedjes en dansjes blijft dat allemaal wat luchtig. Zo kwam ik de volgende ochtend op kantoor en dacht ik plots: ‘seg, dat kunnen wij toch ook?’ Zo ontstond het idee voor de grote UGent-musical.”

THE WIZARD OF ROZIER

De musical genaamd ‘The Wizard of Rozier’ zal zich afspelen aan onze eigenste universiteit. Het plot volgt ongeveer dat van ‘The Wizard of Oz’. “Dat was eigenlijk de enige musical die het proffenkorps nog kende vanuit hun jeugd, toen ze dat nog draaiden in de cinemazalen tussen de updates van de Tweede Wereldoorlog door”, aldus Weberman. “Natuurlijk hebben we dat wel in een iets studentikozer jasje gesto-

ken, door bijvoorbeeld de setting te verplaatsen naar de buurt rond de Blandijn.” Ook de rolverdeling is licht veranderd: “Om in thema te blijven besloten we de personages te baseren op onze studenten! Zo is de tinnen man die op zoek gaat naar een hart nu een rechtenstudent en is er ook een blandino die op zoek gaat naar een toekomst”, vertelt Weberman.

BEKENDE TOVENAARSKOPPEN

De tovenaars van de Rozier, een soort almachtige heerser die later eigenlijk weinig blijkt te doen, zou gespeeld worden door onze eigenste rector. Al waren ook daar com-

“

**Probleem is dat onze rector
blijkbaar relatief toondoof
is als het op kritische stemmen aankomt**

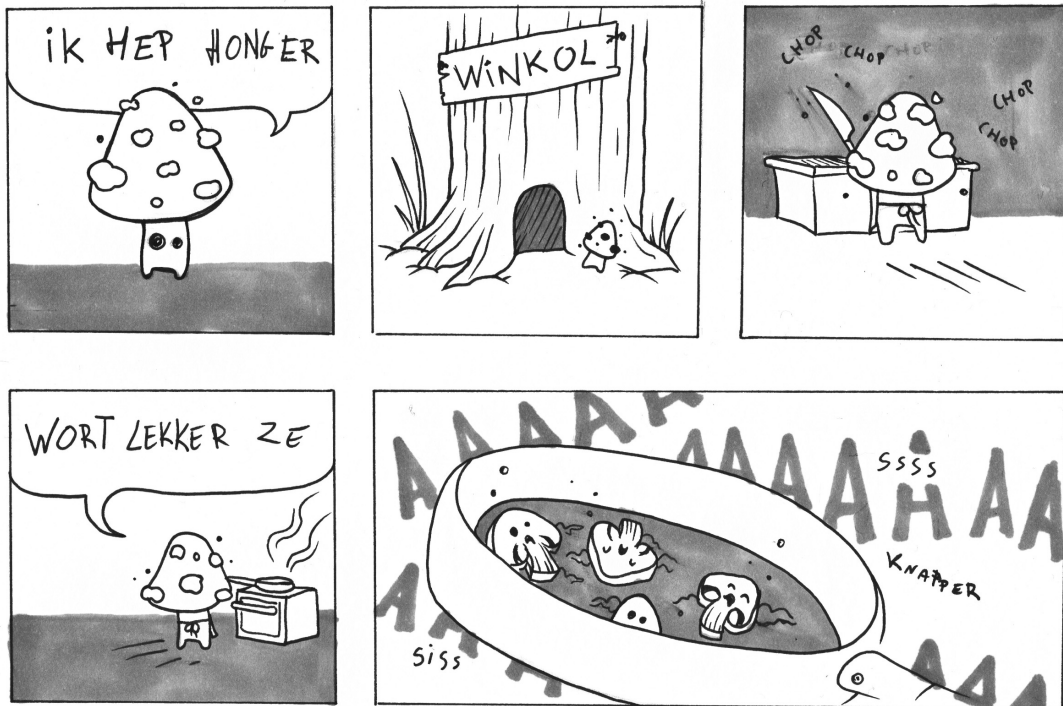
plicaties: “Eigenlijk was het de bedoeling dat de tovenaars een heel groot nummer zou zingen in het derde bedrijf, ondersteund door een koor van kritische studenten. Probleem is dat onze rector blijkbaar relatief toondoof is als het op kritische stemmen aankomt”, ver-

telt muzikaal verantwoordelijke **Miranda Lin** ons. “Gelukkig vonden we al snel een oplossing: de rector heeft ooit laten vallen dat hij in zijn studententijd nog veel fluit gespeeld heeft in de blok. We hebben er dan maar een fluitsolo van gemaakt. Hij gaat wel nog veel moeten oefenen; zijn fluitspel was precies wat roestig!”, lacht Miranda nog.

De show zal touren doorheen de verschillende faculteiten van onze universiteit, met als kers op de taart een slotvoorstelling in de Rozier zelf. Tickets zijn te koop aan dertig euro voor een zitje op de trap van een auditorium, en vijftig euro voor een stoel. Studenten krijgen geen korting. Op de vraag waarom studenten zoveel moeten betalen om in auditoria te gaan zitten waar ze op andere dagen gratis kunnen zitten, wist de persdienst geen antwoord te formuleren.

PATJE HEEFT HONGER.

13

Breaking: economiestudent fixt spectaculaire stage via 'de papa'

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

De liegende stagiaire

Een jonge student economie doet deze zomer wat werker-
varing op in een belangrijk con-
sultancykantoor. "Mijn vader zit
in de raad van bestuur. Ik heb
deze stage ongetwijfeld aan
hem te danken en erken dat
privilege graag", klinkt het bij
de ambitieuze, doch nederige
student. Zijn medestudenten
reageerden geschokt. Een
student getuigt: "Onze vaders
zitten allemaal in de raad van
bestuur, maar dat wil niet zeg-
gen dat ik mijn stageplaats in

zijn bedrijf niet te danken heb
aan mijn eigen sprankelende
persoonlijkheid, Canva-skills
en regelmatige LinkedIn-up-
dates." Een andere studente
benadrukt dat ze absoluut niet
wordt bevoordeeld, integen-
deel zelfs: "Doordat het bedrijf
zoveel te danken heeft aan het
eindeloze ondernemingstalent
van mijn vader, grootvader en
overgrootvader, gaan ze ervan
uit dat ik even gekwalificeerd
ben als hen. Ik heb hen gega-
randeerd dat dat inderdaad

het geval is. Daardoor moest ik
ook niet echt solliciteren of enig
bewijs van kwalificatie voorleg-
gen. Ik kan je verzekeren dat
dat heel wat druk legt! Ach ja, ik
gatekeep-girlboss me daar wel
door."

CRAP ELECTIONS ARE COMING

Debate Social Council & Board of Directors

April 21

Elections

April 25th 7am - 27th 12pm

Announcement Results

May 2nd

VOTE NOW

Make yourself heard
and cast your vote
between April 25 & 27

www.ugent.be/ugent-kiest
gentsestudentenraad.be/stuver22

